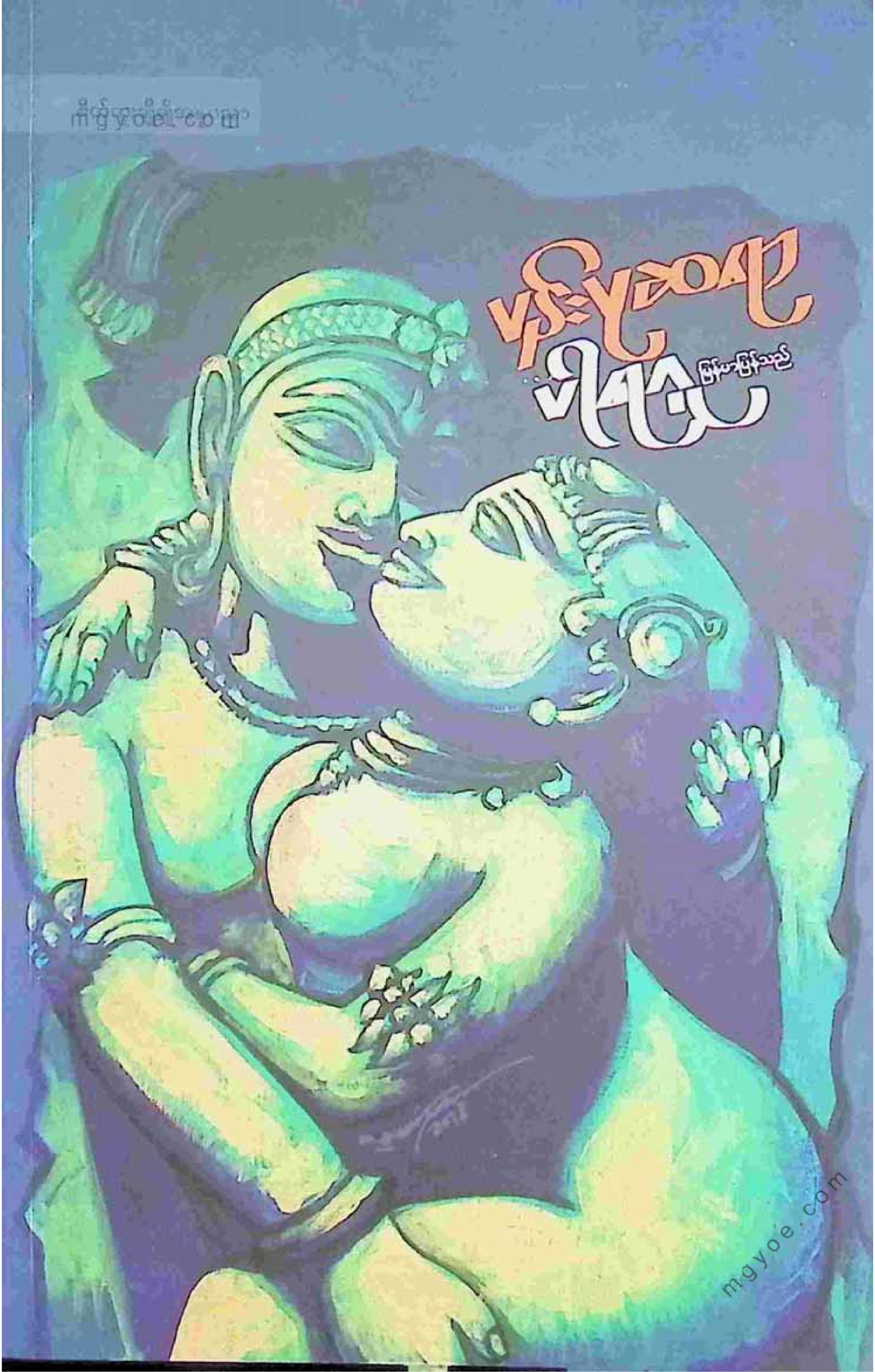
mgyoe.com

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ကျောက်ဆစ်ပညာ၊ ပန်းတမော့ပညာ၊ ပန်းပုပညာ အစွမ်းကုန်ပြန့်ပွားခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကားသည့်ခေတ်က ပန်းပုလက်ရာ၊ ကျောက်ဆစ်လက်ရာ အကျန်အကြွင်းများသည် ယနေ့ ဟိုတစ်စသည်တစ်စ နှင့် ပျက်စီးနေသည့် အစိတ်အပိုင်းများအဖြစ်ဖြင့် ကမ္ဘာ့ပြတိုက်ကြီးများတွင် အနှံ့အပြားရောက်ရှိနေကြသည်၊

ဓညကဋကအမည်ရှိ ထိုမြို့တော်မှာလည်း သမိုင်းစာအုပ်များ၌ အမည်နာမ ပတ္တ မှုလောက်သာ ကျန်ရှိတော့သည်၊

ထိုစဉ်က ရှိခဲ့သည့် ကိရှနာမြစ်မှာမူ ယခုလည်းရှိနေသည်၊ လှိုင်းတလိမ့်လိမ့်စီးဆင်းနေပြီး ပုပ္ပဝလိနှင့် အဂ္ဂိဝမ္မာတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို သတိပေးနေသကဲ့သို့ ရှိနေသည်၊

"နာဂါဂုနတောရှာ"၏ အသက်ရှင်နေသည့် သမိုင်းသည် ယခု အခါ၌ နာဂါဂုန ပင်လယ်ထဲတွင် ချုပ်ငြိမ်းသွားလေပြီ၊

PYG0048

3,200.00 KS

mgyoe.com

ပန်းပုဆရာ၊ ပါရဂူ
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - စိုးဝင်းငြိမ်း
စာမျက်နှာ ၂၇၀ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ× ၂၀ ·၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ မေလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၁၉၉၉ ဝင်းမြင့်အောင်စာပေထုတ် တတိယအကြိမ်မှ။

ရောင်းဈေး ၃၂၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

■■■■■■■■■■

ပန်းပုဆရာ ပါရဂူ

‘အရိဂပူဒိ’ ရေး ‘ညဘိက္ခု’ ဟိန္ဒီဝတ္ထုမြန်မာပြန်

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း။ ၂၀၁၁

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

[၁]

ခဲမိုးရွာချနေသည်။ လေးဖက်လေးတန်မှ ရွာချနေသည်။ ရှေ့နောက်ဝဲယာမှ ရွာချနေသည်။ လမ်းပေါ်၌ ဒေါသူပုန်ထနေသော လူစုလူဝေးကြီးသည် ကြွေးကြော်ပြီး စုဝေးရုံးစုလာကြသည်။ မောင်းအထုတ်ခံရသော အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် တစ်ချိုးတည်းပြေးသည်။ ပြေးရင်းပြေးရင်း မောဟိုက်လာသဖြင့် အိမ်၏အကွယ်တွင် ခဏရပ်ပြီး ဟောဟဲ ဟောဟဲနှင့် အသက်ရှူသည်။ သစ်ပင်ကွယ်ပြီး တောင်မြောက်လေးပါးကိုလှမ်းကြည့်နေသည်။ ခဲမိုးက စဲမသွားသေး။ သူကလည်း အပြေးမရပ်သေး။

ပြေးရင်းပြေးရင်းနှင့် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဂေါဒါဝရီမြစ်ကမ်းပါး ရောက်သွားသည်။ ဂေါဒါဝရီမြစ်ကမ်း၌ စုဝေးနေကြသည့် လူစုလူဝေးကို အတင်းတိုးဝှေ့ဖောက်ထွက်ပြီး ပင်ပန်းနွမ်းရိလှစွာဖြင့် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ လူစုလူဝေးကြီးသည် နောက်ဘက်တွင် ကျန်ခဲ့လေပြီ။ သူတို့၏ အုတ်ခဲ၊ ကျောက်ခဲများသည်လည်း သူ့ထံ မရောက်နိုင်တော့ပေ။ သူသည် မြို့၏နယ်နိမိတ်အပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်ရောက်ရှိသွားပြီ။

အဂ္ဂိဝမ္မာ ဖုန်အလိမ်းလိမ်းကပ်နေသည်။ သူ၏အဝတ်အစားကို ငုံ့ကြည့်သည်။ အဝတ်အစားများသည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ စုတ်ပြဲကုန်ကြပြီ။ ခြေထောက်မှလည်း သွေးစိမ်းရှင်ရှင် စီးကျနေသည်။ တခြား အင်္ဂါအစိတ်

mgyoe.com

အပိုင်းများလည်း ပေါက်ပြဲပြီး အကြီးအကျယ် ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ မျက်နှာပေါ်၌ ချွေးနှင့်ဖုန်မှုန့်များ တင်းကျမ်းဖြစ်နေသည်။ နဖူးပြင်ပေါ်မှ တွန့်ကြောင်းများသည် ရုတ်တရက် လျော့သွားကြသည်။ နှုတ်ခမ်းပေါ်၌ ရောင်တခင် အပြုံးရိပ်ပေါ်လာသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ သက်မချလိုက်လေသည်။

အဝေးရှိ နာသိကမြို့သည် နိုးထလာလေပြီ။ နေ့စဉ် လုပ်နေကျ လုပ်ငန်းဆောင်တာတွင် အာရုံစိုက်နေပြီ။ ရောင်စုံအဝတ်အစားကို ဝတ်စားဆင်ယင်လျက်၊ ရေအိုးများကို သယ်လျက်၊ နေရောင်ခြည်ကို ကြိုဆိုလျက်၊ ရင်ကိုကော့လျက် မိန်းမများသည် ရေဆိပ်ဆင်းလာကြသည်။ ထို့နောက် ရေချိုးပြီး အဝတ်အစား ပြုပြင်ဝတ်ဆင်လျက် ရေချိုးဆိပ်လှေကားထစ်များမှ တစ်ထစ်ပြီးတစ်ထစ် ပြန်တက်သွားကြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် မျက်လုံး မှိတ်ထားလိုက်သည်။

ကျောက်ခဲကိုင်ပြီး အဂ္ဂဝမ္မာ စဉ်းစားခန်းဝင်နေသည်။ ထိုကျောက်ခဲသည် သူ၏ခြေထောက်ကို အနာတရဖြစ်စေသည်။ သူ့ကို ခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့သော နာသိကမြို့သည် နေ့ချင်းညချင်း သူ့ရန်သူဖြစ်သွားပြီ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် လက်ကမ်းပြီး ညှော်ခံကြိုဆိုသူသည် ယနေ့ သူ့ကို ခဲဖြင့်ပေါက်ပြီး နှင်ထုတ်နေသည်။

သက်ပြင်းကြီးစွာရှူလျက် အဂ္ဂဝမ္မာ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရှေ့ဘက်တွင် ဂေါဒါဝရီမြစ်သည် တဖျပ်ဖျပ်အသံပြုလျက် ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ စီးနေသည်။ မြစ်သည် အချိန်ကာလကဲ့သို့ စီးနေသည်။ ဇာတိနယ်မြေကို စွန့်ခွာလျက် နိယာမသဘောတရား၏ ကွေ့ကောက်သောလမ်းပေါ်၌ မည်သည့်နေရာဌာနသို့ မည်သို့မည်ပုံ စီးဆင်းနေသည် မသိပေ။

ဘိုးဘွားဘီဘင်များသည် မည်သည့်အချိန်ကာလက ဂန္ဓဗ္ဗဒေသမှ ရောက်လာကြသနည်း။ လှိုင်းသံများ၏အကြားတွင် အဂ္ဂဝမ္မာသည် မြင်းခွာသံများကို ကြားလာသည်။ လှိုင်းလုံးများသည် ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ မြင်းများသည် ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ သောရဋ္ဌဒေသ ရောက်သောအခါ မြင်းများ၏ ဇက်ကြိုးများသည် လျော့သွားကြသည်။ ဘိုးဘွားဘီဘင်တို့သည် ထိုဒေသ၌ အခြေစိုက်လိုက်ကြသည်။ သောရဋ္ဌက တစ်နေရာ၊ နာသိကမြို့က

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်နေရာ၊ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်သည် မြစ်ရေစီးကြောင်း၌ လျင်မြန်သွက်လက်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် မာန်ပါပါ မျောပါသွားသည်။

ဘုရင်အသောကလက်ထက်က သောရဋ္ဌ၌ ယဝန (ဂရိ)တို့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခဲ့ဖူးသည်ဟုကြားရသည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌မူ အသောကသည် သမိုင်းဖြစ်သွားလေပြီ။ သောရဋ္ဌသည် ကုံလုံကြွယ်ဝသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဆန်ရေစပါး ပေါများသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ငါ့ကို ထမင်းမကျွေးနိုင်ပေ။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု မပေးနိုင်ပေ။ အနုပညာရှင်၏ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော လက်ချောင်းများသည် သောရဋ္ဌ၌ မာကျောသည့် မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆွဲကိုင်နေရသည်။ အာမခံချက်မရှိသော မရေရာသော လူတို့၏ဘဝသည် မြစ်နှင့်ပမာတူသည်။ တည်ငြိမ်မှု မရှိပေ။ ပြောင်းလဲနေသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာ စဉ်းစားနေသည်။

သူ၏ဖခင်သည် လက်မှုပညာရှင်ဖြစ်သည်။ ကျောက်တုံးတွင် အသက်သွင်းပေးသူဖြစ်သည်။ ကျောက်တုံးသည် သူ့ဖခင်၏လက်ထဲတွင် အသက်ရှုသည်။ သူ့ဖခင်သည် ဖန်တီးသူဖြစ်သည်။ တည်ဆောက်သူဖြစ်သည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာ သက်မချလိုက်သည်။

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတွင် အသက်သွင်းပေးသူသည် မိမိကိုယ်တိုင်ကိုမူ အသက်ရှင်အောင် မဖန်တီးနိုင်ရှာပေ။ သူ၏သွေးသည် ချွေးဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ အသက်ရှင်နေခြင်းသည် သေခြင်း၏ အဖုံးအအုပ် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

အငတ်ဘေးကြီးဆိုက်လာသည်။ မြစ်ရေသည် ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေပြီ။ ပထဝီမြေကြီးသည် ညည်းညူနေပြီ။ နှုတ်ခမ်းဟပြီး မိုးကိုတနေရပြီ။ မိုးသည် သနားငဲ့ညှာပြီး မျက်ရည်တစ်ပေါက် နှစ်ပေါက်လောက်ပင် စီးမကျနိုင်ရှာပေ။ ပထဝီမြေကြီးသည် သတိလစ်သွားပြီ။ အသက်ဝိညာဉ်မဲ့သွားပြီ။ ကျောက်တုံးပေါ်၌ လှုပ်ရှားနေသော စူးဆောက် ရပ်တံ့သွားသည်။ လွတ်ကျသွားသည်။ ရုပ်တုကို အသက်သွင်းပေးသော၊ ရုပ်တုကို အသက်ရှင်အောင်လုပ်သော အနုပညာရှင်သည် သူကိုယ်တိုင် အသက်ဝိညာဉ်မဲ့ ဖြစ်သွားရှာလေပြီ။ သူ့ဖခင်သည် ဤကမ္ဘာလောကမှ စွန့်ခွာထွက်သွားရရှာလေပြီ။

mgyoe.com

mgyoe.com

အဂ္ဂဝမ္မာ၏ အာရုံသည် နာသိကမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ မိုးစွန်တဖျား မြင့်မားထိုးထွက်နေကြသည့် ဘုရားကျောင်းများ၊ နတ်ကွန်းနတ်ဗိမာန်များ၏ ပြာသာဒ် အထွတ်တို့သည် နံနက်ခင်းနေရောင်ခြည်တွင် ဝင်းလက်တောက်ပနေကြသည်။ ခေါင်းလောင်းသံများ မြည်နေကြသည်။ နတ်ဘုရားနှင့် နတ်ဘုရားမများကို ပူဇော်ဝတ်ပြုနေကြသည်။ အပြီးမသတ်နိုင်ခဲ့သော ထိုတစ်ပိုင်းတစ်စ နတ်ရုပ်တုသည် ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ရောက်ရှိနေသည် မသိပေ။ အကယ်၍ အပြည့်အစုံ ထုလုပ်ပြီးစီးပါက ထိုရုပ်တုသည်လည်း နတ်ကွန်းနတ်ဗိမာန်တစ်ခုခု၌ အပူဇော်အကန်တော့ခံ နတ်ဒေဝီအဖြစ် ဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း ခံရမည်မှာ မလွဲပေ။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ခြေထောက်ဒယိမ်းဒယိုင်နှင့် ရပ်နေသည်။ သူ၏လက်ထဲ၌ ယခုထက်တိုင် ယခင်ကျောက်ခဲ ရှိနေတုန်းပင်။ နာသိကမြို့သည် သူ့နောက် လိုက်နေသည်ဟု ထင်နေရသည်။ နာသိကမြို့ကို စွန့်ခွာပြီး လွတ်ရာကျွတ်ရာ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးသွားဖို့ရာလည်း သူ့အဖို့ ဝန်လေးသလိုလို ဖြစ်နေသည်။ သူ၏ မျက်စိအာရုံသည် တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် မြစ်ရေပြင် ရောက်သွားသည်။ ထိုနောက်တစ်ဖန် မှိုင်းညို့ညို့ တောတန်းဆီ ရောက်သွားပြန်သည်။

လူရည်တတ် လယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးထံ၌ သူအလုပ်လုပ်နေစဉ်က သူ၏အသက်မှာဆယ့်ငါးနှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ မြင်းအကောင်ပေါင်းများစွာကို ထိန်းကျောင်းရသည်။ ဖခင်ထံ၌ လက်မှုပညာအလေ့ကျင့်ရအောင် လုပ်လိုသည့် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အောင်မြင်ထမြောက်ခြင်းမရှိခဲ့။ အနုပညာရှင်လည်း အူမတောင့်ဖို့က အရေးကြီးသေးသည်။ သူ့အတွက် စီးပွားရှာရသေးသည်။

ဒုဋ္ဌိကုဋ္ဌိကရကပ်သည် ဖခင်ကို ဝါးမျိုပစ်လိုက်သည်။ လယ်ပိုင်ရှင်ကိုလည်း ကိစ္စတုံးပစ်လိုက်သည်။ သူ့မိခင်မှာမူ ဘယ်နေရာထွက်သွားသည် မသိတော့ပေ။ သူ့မိခင်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောကြသည်။ အချို့က ဟိန္ဒူမိန်းမပျက်ဟု ပြောကြသည်။ အချို့ကမူ သကလူမျိုး အပယ်ခံမိန်းမတစ်ဦးဟု ထင်ကြေးပေးကြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာကမူ သူ့မိခင် ကွယ်လွန်ပြီလား၊ အသက်ရှင်နေသေးသလားဆိုသည်ကိုပင် မသိတော့ပေ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ခပ်လှမ်းလှမ်း သွားမိသောအခါ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ခြေပစ်လက်ပစ်ဖြစ်ပြီး တစ်ဖန် ထိုင်ချလိုက်ပြန်သည်။ သူ၏မျက်စိသည် ဂေါဒါဝရီမြစ်၏ တလိမ့်လိမ့်ရွေ့လျားနေသည့် လှိုင်းလုံးများဆီ ရောက်သွားပြန်သည်။ လှိုင်းလုံးများသည် နေရောင်ခြည်နှင့် မြူးထူးပျော်ပါးကစားနေကြသည်။ မြစ်နဒီသည် ရေပုပ်ရေညစ်များကိုလည်း အမွေးအကြိုင်များထုံသင်းနေသည့် ရေကောင်းရေသန့်ကိုလက်ခံသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုးဖြင့်ပင် လက်ခံသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ စစ်တမ်းထုတ်ကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် လူ့လောက လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် မြစ်နဒီမဟုတ်ပေ။ လူ့လောက လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် တောင်တန်းနယ်မြေဖြစ်သည်။ ယင်း၌ သစ်ပင်ဝါးပင်များသည် နေရာကိုယ်စီ၌ အနိမ့်အမြင့် မညီမညာပေါက်နေကြသည်။ လူ့လောကအဖွဲ့အစည်းသည် သူ့မိခင်ကိုလည်း ခိုလှုံခွင့်မပေးနိုင်ခဲ့ပေ။ သူ့ကိုလည်း လဲလျောင်းခွင့်မပေးနိုင်ခဲ့ပေ။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် အိမ်မှ ခြေဦးတည့်ရာထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့ဘဝသည် ခိုကိုးရာမဲ့နေသည်။ သူ့တွင် ဘာတာဝန်မှမရှိပေ။ အနုပညာကို အလေ့အကျင့်ပြုလုပ်လိုသည့်ဆန္ဒရှိနေသည်။ ဖခင်၏အမွေအနှစ်ကို ဆက်ခံလိုသည့်ဆန္ဒရှိနေသည်။ ဖခင်၏ လက်ငုတ်လက်ရင်းကို ထိန်းသိမ်းလိုသည့်ဆန္ဒရှိနေသည်။ နာသိကမြို့က သူ့ကိုဆွဲဆောင်ခေါ်ငင်နေသည်။ နာသိကမြို့၏သတင်းသည် ထက်ဝန်းကျင်တွင် ပျံ့နှံ့ကျော်ကြားနေသည်။ တစ်ချိန်တုန်းက သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်များ ထိုမြို့တွင် စိုးစံခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းဘုရင်ကေရာဇ်များ၏ တံဆိပ်ခပ်နှိပ်သွန်းလောင်းထားသည့် ငွေဒင်္ဂါးပြားများကို သောရဋ္ဌတိုင်းပြည်ကပင် အသိအမှတ်ပြုရသည်။ ထိုမြို့၌ အနုပညာရှင်ကြီးများ ရှိကြသည်။ လက်မှုပညာသည်ကြီးများ အခြေစိုက်ကြသည်။ အနုပညာရှင်များလည်း ဂုဏ်ပြုခံရသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ယူဇနာများစွာ ကွာဝေးသည့်ခရီးကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားပြီး နာသိကမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ယင်းနာသိကမြို့ကပင် ယနေ့ သူ့ကိုခဲများဖြင့်ပေါက်ပြီး မောင်းထုတ်နေသည်။ နာသိကမြို့သည် အနုပညာကိုလေးစားမြတ်နိုးမှုရှိသော်လည်း လူကို နားမလည်ပေ။ သို့သော် လူကို နားလည်သည့်နေရာ ဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကမ္ဘာလောကကြီးသည် အခါခပ်သိမ်းပင် လူပုဂ္ဂိုလ်ကို နှာခေါင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှုံ့ချင်သည်။ မျက်မှောင်ကြုတ်ချင်သည်။

ယင်းသို့စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးလျှင် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ခနော်ခနဲ့နှင့် လှမ်းနေသော သူ့ခြေလှမ်းကိုရပ်လိုက်သည်။ ရှေ့ဆက်ခြေလှမ်း၍ မရတော့။ မကြာခဏ နာသိကမြို့ဆီလှမ်းကြည့်သည်။ နာသိကမြို့တွင် တစ်စုံတစ်ခု မေ့ကျန်လာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ နေလည်း တဖြည်းဖြည်းမြင့်လာပြီ။ နာသိကမြို့ဆီ၌ မြူမှုန်များ၊ အခိုးအငွေ့များ ပျံတက်လွင့်ပါးနေကြသည်။ နာသိကမြို့သည် အလုပ်ခွင်ဝင်နေသည်။

ဂေါဒါဝရီမြစ်ကလည်း တစ်ပုံစံတည်းရှိမနေပေ။ ရာသီဥတုအလိုက် ပြောင်းလဲနေသည်။ ဂိမ္ဟန္တဥတုတွင် နေပူမိသဖြင့် ကြုံလှီနေသည်။ ဝဿန္တဥတု၌မူ ပေါ့ပါးသွက်လက်သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်တောင့်တောင့်တင်းတင်း မိန်းမပျိုကဲ့သို့ ကြွားကြွားရွားရွားဖြစ်နေသည်။ ဟေမန္တဥတု၌ကား အကျင့်တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသလားဟု အောက်မေ့ရသည်။ အသက်ဝိညာဉ် ပြောင်းလဲနေသည်ဖြစ်ပါမူ ကိုယ်ခန္ဓာအနေနှင့်ကော မပြောင်းလဲဘဲ ရှိနေနိုင်ပါမည်လား။ နာသိကမြို့၏အသက်ဝိညာဉ်သည် ဂေါဒါဝရီမြစ်ကဲ့သို့ပင် ပြောင်းလဲနေသည်။

ယခုအခါ နာသိကမြို့၌ သာတဝါဟနဘုရင်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးမရှိတော့ပေ။ နေရာအနှံ့အပြား၌ ငြိမ်းချမ်းမှု ကင်းမဲ့နေသည်။ မင်းမဲ့မှုစိုးမိုးနေသည်။ မကျေနပ်မှု ပျံ့နှံ့နေသည်။ မကြာခဏ သကလူမျိုးများ ကျူးကျော်ထိပါးနေကြသည်။ ပြည်သူလူထုသည် ဝါးအစည်းပြေနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ အုပ်မနိုင်ထိန်းမရ ကမောက်ကမဖြစ်နေကြသည်။

ဤကာလအတောအတွင်း၌ နာသိကမြို့သည် အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားပြီ။ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲနေသည်။ သို့ရာတွင် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ယခုအခါ၌ နာသိကမြို့တွင် နေရဖို့ လမ်းမရှိတော့ပေ။ နာသိကမြို့သည် သူ၏မြို့ဖြစ်သော်လည်း သူသည် နာသိကမြို့၏လူ တစ်ဖန်ပြန်ဖြစ်ဖို့ လမ်းမရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သွားလေပြီ။ လူစုလူဝေးကြီးသည် သူ့နောက်လိုက်နေသည်ဟု ထင်နေတုန်းပင်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ထပြီး ခရီးဆက်ပြန်သည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က သေးသွယ်သည်။ အသားကဖြူသည်။ မျက်နှာပုံပန်းသဏ္ဌာန်က နှစ်လိုဖွယ်ရှိသည်။ ဆံကေသာမှာ ရှည်လျားပြီး တွန့်

mgyoe.com

mgyoe.com
ခွေလိပ်ရစ်နေသည်။ အရပ်အမောင်းထွားကျိုင်းသည်။ အမူအရာ တည်ငြိမ်လေးနက်သည်။ ယင်းဂုဏ်ထူးဝိသေသတို့၏ပိုင်ရှင် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် စုတ်ပြဲနေသော သူ၏အဝါရောင်အဝတ်ပေါ်က ဖုန်မှုန့်များကို ခါရင်း ခါရင်းနှင့် တစ်လှမ်းချင်းရှေ့ဆက်လျှောက်သွားနေသည်။

"ဟိုရှေ့ကဟာ နာသိကမြို့မှတ်တယ်" အဘိုးအိုတစ်ယောက်က နှိမ့်ချသည့်အမူအရာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"သြော် . . . ဟုတ်. . . ဟုတ်ပါတယ်" အဂ္ဂိဝမ္မာက အားတက်သရောပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"ကဲ . . . နေ့ရက်များစွာ ခရီးထွက်လာခဲ့တာ အခု တို့ရဲ့ခရီး အပြီးသတ်တော့မယ်"

အဘိုးအိုသည် နောက်ဘက်မှလိုက်ပါလာသည့် မိန်းမကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နာသိက ရောက်ဖို့ မဝေးတော့ပေ။ သူတို့ မျက်နှာရွှင်လန်းသွားကြသည်။ နေ့ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီးသည့်နောက်၌ သူတို့၏ အကြံအစည်ကြီး ပြည့်ဝအောင်မြင်သွားသကဲ့သို့ဖြစ်သွားသည်။ အိမ်ထောင်မိသားစု တစ်စုသည် နာသိကမြို့သို့ ဘုရားဖူးထွက်လာသည်နှင့်တူသည်။ သူတို့ ဝမ်းပန်းတသာဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည့်အခါ အဂ္ဂိဝမ္မာ ပြုံးလိုက်သည်။

"အဘတို့က ဘယ်ကလာကြတာလဲ"

ယခုတစ်ကြိမ်၌မူ အဂ္ဂိဝမ္မာက မေးလိုက်သည်။

"ပတိဋ္ဌာနက လာကြတာပါ"

အဘိုးအိုသည် အဂ္ဂိဝမ္မာ၏အမေးကို ပြန်ဖြေရင်း နာသိကမြို့ဘက်ခြေလှမ်းခပ်ကျဲကျဲလှမ်းပြီး ခရီးဆက်သည်။

"ပတိဋ္ဌာနက ဘယ်နှရက်လောက် လာရသလဲ"

"ရက်ပေါင်းများစွာလာရတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလာကြတာလဲ။ ဟိုမှာ အငတ်ဘေးကြုံနေလို့လား"

"အငတ်ဘေးကြုံနေတာက မောင်တို့ဒေသမှာပါ။ ပတိဋ္ဌာနမှာ ကပ်ဆိုက်တယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ဟိုမှာ ဘယ်အခါမဆို ဆန်ရေစပါး ပေါများနေတာပဲ"

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် အတန်ငယ် ရှိုးတိုးရှန့်တန့်ဖြစ်သွားသည်။ တစ်စုံ

mgyoe.com

တစ်ဦးသည် အငတ်ဘေးမကြုံတွေ့ဘဲနှင့်လည်း မိမိအိမ်ထောင်စုကို စွန့်ခွာပြီး တစ်ရပ်တစ်ကျေး ထွက်ခဲ့နိုင်သည်ဆိုသည်ကို သူ မစဉ်းစားမိခဲ့ပေ။ နာသိက မြို့သည် ယခုထက်တိုင်ပင် သူ့ကိုလက်ယပ်ခေါ်ငင်နေသကဲ့သို့ ထင်နေရ သည်။ တစ်ရပ်တစ်ကျေး ဝေးဝေးလံလံဒေသများမှ သူစိမ်းတစ်ရံဆံ ခရီးသည်များကိုပင် ကြိုဆိုဧည့်ခံနိုင်သည့် နာသိကမြို့သည် ငါ့ကို ထာဝစဉ် ထုတ်ပယ်ထားပါမည်လား။ ညနေချမ်းအချိန်ရောက်ပါက နာသိကသည် ငါ့ကိုမေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်မသွားနိုင်ဘူးလား။ အဂ္ဂဝမ္မာ တွေးတော စဉ်းစားနေသည်။ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်း ရှေ့ဆက်သွားပြီးနောက် ရုတ်တရက် နောက်ပြန်ဆုတ်လာပြီး အဘိုးအို၏အိမ်ထောင်မိသားစုနှင့် ရောနှောပေါင်း ဆုံလိုက်သည်။ သူ၏ခြေထောက်၌ အားသစ်အင်သစ်တစ်မျိုးပေါ်လာသည်။

နာသိကမြို့သည် လူပေါင်းများစွာကို လက်ခံသည်။ လမ်းသွားလမ်း လာများကိုလည်းကြိုဆိုသည်။ လမ်းမှားလာသူများကိုလည်း ကြိုဆိုသည်။ လမ်းပေါ်မှ အထင်အရှားလာသူများကိုလည်း ဧည့်ခံသည်။ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် နှင့် ရောက်လာသူများကိုလည်း လက်ခံသည်။ နာသိကမြို့တွင်း၌ လူပေါင်းစုံ ရှိသည်။ ဘုရားတရားကြည်ညိုသူရှိသည်။ ရသေ့ရဟန်းရှိသည်။ ပညာရှိ ရှိသည်။ ပညာမဲ့ရှိသည်။ လူလိမ္မာရှိသည်။ လူမိုက်ရှိသည်။ တရားမျှတသူ ရှိသည်။ အပြစ်ကျူးလွန်သူရှိသည်။ ငါ အပြစ်ကျူးလွန်ထားသူ ဖြစ်ပါ သလား။ မွေးဖွားလာစဉ်က အားလုံးတစ်မျိုးတည်းဖြစ်သည်။ ယဝန (ဂရိ) လူမျိုးများလည်း သကလူမျိုးများကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏလူမျိုးများ ကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖွားမြင်လာကြသူများပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ကွဲပြားခြားနားနေရမှာနည်း။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး စဉ်းစားပြီးလျှောက်သွား သည်။ မြစ်ဆိပ်အနီး ရောက်လာသည်။ သူ၏အတွေးများသည် မီးတောက် မီးလျှံကဲ့သို့ အရှိန်အဟုန် အားကောင်းနေသည်။

“ငါ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ” ဆရာသမားဗြာဟ္မဏရဲ့သမီးပျိုနဲ့ အဆက် အသွယ်လုပ်မိတာဟာ အပြစ်တဲ့။ ဆရာသမားကို စော်ကားတာတဲ့။ သားရေ ပေါ်အိပ်သားရေနားစားတာတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်တပည့်နဲ့ ကိုယ့်သမီးကို လက် ထပ်ထိမ်းမြားခွင့်ပေးတာဟာ ဖခင်တစ်ဦးရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရား မဟုတ်ဘူး

mgyoe.com

mgyoe.com

လား။ ငါ မေတ္တေယီကို မလှည့်စားချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို သူတို့နဲ့အတူ နေခွင့်ပေးပါမှ ငါ သူ့ကိုသစ္စာမဖောက်ဘဲ နေလို့ဖြစ်မှာ မဟုတ်လား။ ငါ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အမျိုးဇာတ်နဲ့ အနွယ်က ဘာဖြစ်လို့ ပြဿနာ ဝင်ရှုပ်နေရတာလဲ။ ငါ့အမျိုးဇာတ်ဆိုတာကိုလည်း ငါ သေသေချာချာသိတာ မဟုတ်ဘူး။ နာသိကမြို့ကလည်း တော်တော် ဆန်းကြယ်တယ်။ နာသိကမြို့ ဟာ သူ့ကို ချစ်ခင်သူ၊ မေတ္တာထားသူကို ခဲနဲ့ ပေါက်ထုတ်ပစ်တယ်။ ငါ ရုပ်ဖျက်ပြီး နာသိကမြို့ကို ပြန်သွားလို့ မရဘူးလား။ မေတ္တေယီကို ငါနဲ့ တစ်ပါတည်း ခေါ်မလာနိုင်ဘူးလား။ နာသိကမြို့က ငါ့ကိုမှတ်မိများသွား မလား"

ယင်းသို့စဉ်းစားရင်း အဂ္ဂိဝမ္မာသည် အဘိုးအိုမိသားစုနောက်သို့ ခြေ လှမ်းကျဲကျဲလှမ်းပြီး လိုက်လေသည်။

"ဒီမှာ မင်း ငါ့ကို မင်းရဲ့အဝတ်တစ်စုံ ခဏမပေးနိုင်ဘူးလား" အဂ္ဂိဝမ္မာ က လုလင်ပျိုအား မဝံ့မရဲလှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

လုလင်ပျိုက ပြန်မေးသည်။ အားလုံးပင် အဂ္ဂိဝမ္မာကို လှမ်းကြည့်ကြ သည်။

"ကိစ္စအထူးရှိလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး" အဂ္ဂိဝမ္မာက နှိမ့်ချသော အသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ဒီကောင် လူဆိုးသူခိုးနဲ့တူတယ်။ ဒီကောင်မျိုးတွေဟာ မြို့ကြီးပြကြီး တွေမှာ ခရီးသည်တွေရဲ့ နောက်ကလိုက်ပြီး အလစ်သုတ်ဖို့ ချောင်းနေကြ တာ။ ဟေ့ကောင် သွား တို့နား ကပ်လိုက်မလာနဲ့။ မင်း ဘာဖြစ်လို့ တို့နောက် က လိုက်လာရတာလဲ"

အဘိုးအိုက ဟိန်းဟောက်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုမိသားစုသည် အတွေးကိုယ်စီနှင့် နာသိကမြို့ဘက် ဆက် လျှောက်သွားသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာလည်း အားမာန်တင်းပြီး သူတို့နောက်က လိုက်သွားသည်။ သို့သော်လည်း မရေမရာ မသေမချာဖြစ်နေသည်။ ခြေ လှမ်းခပ်သုတ်သုတ် လှမ်းလိုက်၊ ရပ်ပြီးနေလိုက် ထို့နောက် ပြေးသွားလိုက်နှင့် သူ၏စိတ်ကူးသည် အတက်အကျရှိနေသည်။ သူ၏စိတ်ဓာတ်သည် တက်

mgyoe.com

mgyoe.com
လိုက် ကျလိုက် ဖြစ်နေသည်။

ဦးခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ရှေ့တွင် မြစ်ဆိပ်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ လူစုလူဝေးသည် ယခုထက်တိုင် ရှိနေတုန်းပင်၊ အဘိုးအိုမိသားစုသည် လူစုလူဝေးထဲတွင် ပေါင်းဆုံရောနှောသွားလေသည်။ နာသိကမြို့၌ ဂေါဒါဝရီမြစ်ဆိပ်ကမ်းသည် အခါခပ်သိမ်း လူစည်ကားနေသည်။ အသွားအပြန် လူတန်းကြီးကို အမြဲလိုလို တွေ့နေရသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဖြင့် ရေချိုးဆိပ်၏ နံရံကိုကပ်ပြီး ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ ထို့နောက် စိုက်ထောင်ထားသည့် သစ်တိုင်ဝါးတိုင်ပမာ ရပ်လိုက်သည်။

ရေချိုးဆိပ်၏ ကမ်းနဖူးပေါ်၌ ရုပ်တုတစ်ခုကို စိစစ်ကြည့်ရှုနေသော သူ့ဆရာ၏မျက်လုံးသည် အဂ္ဂဝမ္မာဆီရောက်သွားသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ကျောက်ခဲတစ်ခဲကိုကောက်ယူပြီး ပေါက်လိုက်သည်။ သူ ပေါက်သည်ကို တွေ့ရသည့်အခါ အခြားလူများကလည်း ကျောက်ခဲကိုယ်စီ ကောက်ယူပြီး အဂ္ဂဝမ္မာအား လှမ်းပေါက်ကြသည်။ ခဲမိုးရွာချပြန်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် လာလမ်းပြန်လှည့်ပြီး ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ခရီးအတော်လှမ်းလှမ်း ရောက်သွားသည့်အခါကျမှ အသက်ရှူရသည်။ သူ၏လက်ထဲတွင် ယခုထက်တိုင် ကျောက်ခဲတစ်လုံး ရှိနေသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်သည်။

"ထွင်းထုခြင်း မပြုရသေးသည့် ကျောက်ခဲကျောက်တုံးသည် ဘာတန်ဖိုးမှမရှိပါလား"

သူ့လက်ထဲ၌ရှိနေသော ကျောက်ခဲကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ကြည့်သည်။

"ဤကျောက်ခဲသည် ထွင်းထုပြီးသား ရုပ်တုသာဖြစ်သွားပါက ပူဇော်ထိုက်ပူဇော်အပ်သည့် အရာဝတ္ထုဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်"အဂ္ဂဝမ္မာသည် သူ့လက်ထဲက ကျောက်ခဲကို မြစ်ထဲလွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရင်ကော့ပြီး လျှောက်သွားသည်။

"ငါလည်း တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လာမှ တော်မည်။ ငါ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားမည်။ ဤအချိန်ဤကာလသည် အစမ်းသပ်ခံကာလဖြစ်သည်"
mgyoe.com

mgyoe.com

အစော်ကားခံလိုက်ရသည့်အတွက် အသိဉာဏ် ပွင့်လင်းနိုးကြားလာသည်။

"အို . . . နာသိကမြို့၊ သင် ကျောက်ခဲမိုးရွာချနိုင်သလောက် ရွာချပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျောက်တောင်လည်းပဲ မြစ်ရဲ့လမ်းမှာ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတွေ ချတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မြစ်ကတော့ အစီးမပျက်ဘူး၊ စီးမြဲစီး နေတယ်"

နာသိကမြို့ဘက်လှည့်ပြီး အဂ္ဂိဝမ္မာ လက်အုပ်ချီရပ်နေသည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက်မျက်နှာတစ်ဖက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး မြစ်၏ကမ်းနံဘေးမှ မြစ်ကဲ့သို့ပင် ဆက်လက်လျှောက်သွားသည်။

■

mgyoe.com

mgyoe.com

[၂]

အင်္ဂုလိမာလသည် နောက်ဘက် ပြန်လှည့်မကြည့်တော့ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဦးခေါင်းကိုငုံ့လျက်လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ရင်ကိုကော့လျက်လည်းကောင်း ဂေါဒါဝရီမြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်သွားသည်။ နာသိကမြို့သည် သူ့အတွက် ရုတ်တရက် ရောင်တခင် ပန်းချီကားတစ်ခု၏ နောက်ခံသဖွယ်မျှ ဖြစ်သွားသည်။ အဓိက မဟုတ်တော့ပေ။ သာမညမျှ ဖြစ်သွားသည်။ ထင်းထင်းလင်းလင်း ရှိမနေတော့ပေ။ ဝိုးတဝါးသာ ဖြစ်သွားသည်။ နာသိကမြို့သည် သူ့အတွက် လောင်ကျွမ်းနေသော အမှတ်သညာတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်နေတော့သည်။ လောင်ကျွမ်းနေပါက တစ်ချိန်တွင် ပြာဘဝရောက်ရပေတော့မည်။

မောကလည်း မောပန်း၊ ဝမ်းဗိုက်တွင်းမှလည်း တကြုတ်ကြုတ်နှင့် ဆာလောင်နေသည့် အင်္ဂုလိမာလသည် သူရူးတစ်ယောက်၏ အသွင်ဖြင့် လျှောက်သွားနေသည်။ နာသိကမြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ရှိနေရခြင်းသည်ပင် ယခုအခါ သူ့အတွက် အော့နှလုံးနာဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

အင်္ဂုလိမာလသည် နာသိကမြို့ကို နာကြည်းသွားလေပြီ။ အဝေး၌တည်ရှိနေသည့် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် ရည်မှန်းချက်တစ်ခုခုကို တွေ့မြင်နေရသည်။ ဘဝ၏ အခြားအချပ်လွှာတစ်ခုသည် သူ၏ရှေ့မှောက်တွင် ပွင့်လာသည်။ အကယ်၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ယောင်ပြီး နာသိကဆီ အာရုံပြန်ရောက်သွား

mgyoe.com

mgyoe.com

သည် ဖြစ်ပါမူလည်း ချက်ချင်း မိမိကိုယ်ကိုထိန်းလျက် ရှေ့ဆက်ပြီး ခြေလှမ်း ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလိုက်သည်။ သူ၏ခြေလှမ်းသည် ရည်မှန်းချက်မဲ့နေသည့် ခြေလှမ်းမျိုးမဟုတ်တော့ပေ။ မျှော်လင့်ချက်မဲ့နေသည့် ခနော်ခနဲ့ ခြေလှမ်းမျိုး မဟုတ်တော့ပေ။

ကျောက်ခဲကို ပစ်ချလိုက်လျှင် ရေပြင်၌ လှိုင်းထသွားသည်။ လှိုင်းလုံးများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်ပြီး တစ်ခုက ကျန်တစ်ခုကို ကျော်တက်သွားသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ၏စိတ်အတွင်းက အခြေအနေလည်း ထိုသဘောအတိုင်းပင်ဖြစ်နေသည်။ အစော်ကားခံလိုက်ရခြင်းသည် သူ၏စိတ်ကို ပွတ်တိုက်နေသည်။ နှိုးဆွနေသည်။ ယခုအခါ၌ အဂ္ဂဝမ္မာသည် လျှင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသည့် ဂေါဒါဝရီမြစ်နှင့်အတူရှိနေသည်။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ မရပ်မနားဘဲ ဆက်တိုက်ခရီးသွားပြီး သည့်အခါ မောပန်းနွမ်းလျသည်နှင့် အဂ္ဂဝမ္မာသည် သစ်ပင်တစ်ပင်အရင်းတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ အနောက်ဘက်တွင် ပြုံးတုံးကြီးဖြစ်နေသည့် နေမင်းသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် အနီရောင်ဆေးမှုန့်များကို ဖြန့်ကြဲနေသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာ၏မျက်လုံးသည် နာသိကမြို့ဆီ ရောက်သွားသည်။ ထိုအထွတ်အမြတ်ရှေးဟောင်းမြို့တော်၏ မိုးထိနီးပါး မြင့်မားထိုးထွက်နေသည့် နတ်ဗိမာန် နတ်ကွန်းများ၊ ပြာသာဒ်ဘုံအထွတ်များ၊ ရှည်လျားလှသော ရေချိုးဆိပ်ကြီးများသည်လည်းကောင်း၊ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်နေသည့် မြို့သူမြို့သားများသည်လည်းကောင်း အလွန်အလှမ်းဝေးသည့် နေရာတွင် ကျန်ခဲ့လေပြီ။ မှုန်ပျပျမြင်ရဖို့ပင် မလွယ်တော့ပေ။ သစ်ပင်ကို ဦးခေါင်းနှင့် မှီပြီး မျက်စိမှိတ်လိုက်သည်။ ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် အသက်ကိုလည်း တစ်ဝရှူလိုက်သည်။

မောဟိုက်ပန်းလျလွန်းလှသဖြင့် ခြေလက်အင်္ဂါများမှာ ကျောက်သားလိုမာကျောနေကြသည်။ အိပ်၍လည်းမပျော်ပေ။ ဆက်လက်လျှောက်ဖို့လည်း ခဲယဉ်းနေသည်။ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းကလည်း မည်မျှ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသည်ဆိုလျှင် ဝမ်းဗိုက်တွင်း ဂေါဒါဝရီမြစ်ရေသည်ပင်လျှင် ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေပြီဟု ထင်နေရသည်။

ညည်းရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်ပေ။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းက

mgyoe.com

mgyoe.com

လည်း တစ်စထက်တစ်စ ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်။ လေးဖက်လေးရပ်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်၌ ရွာ၏ အစအန ကိုပင် မတွေ့ရပေ။ ခရီးသွားခရီးလာလည်း တစ်ယောက်တလေမှ မတွေ့ရပေ။ ခပ်ဝေးဝေးတွင် နွားတစ်အုပ်ကိုတွေ့ရသည်။ နွားများသွားသောကြောင့် ဖုန်မှုန့်များထနေသည်။ ညနေစောင်းအချိန်ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်တန်းကြီး၏ နောက်ဘက်၌ မီးခိုးများတက်နေသည်။ ထိုနေရာဆီ၌ ရွာရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သို့ရာတွင် ခရီးမနီးသောကြောင့် စိတ်ပျက် အားလျော့သွားသည်။

တခြားနည်းလမ်းမရှိတော့သဖြင့် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် မြစ်ထဲဆင်းပြီး ရေတစ်ဝသောက်လိုက်သည်။ အဆာပြေသွားသည်ဟု အောက်မေ့ရသည်။ အဆာပြေပြေ မပြေပြေ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှုကိုတော့ ရသလောက်ရရှိသွားသည်။ ထို့နောက် မြစ်ကမ်းပါးမှ ခွာလာခဲ့သည်။ နာသိကမြို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိစိမ်းလန်းသော လယ်ယာမြေသည် အဆုံးသတ်သွားပြီ။ ယခုအခါ လေးဖက်လေးရပ်တွင် မြေညီကိုမတွေ့ရတော့ပေ။ ကြိုကြားကြိုကြားတွင် တောင်ကုန်းများကိုပင် တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာ၌ လယ်ယာကို ဟုတ်တိပတ်တိ မစိုက်ပျိုးတော့ပေ။

တဖြည်းဖြည်း အချိန်ကုန်လွန်လာသည်။ ရှေ့တိုးသွားလေလေ မြူမှုန်များ ဆိုင်းလာလေလေ၊ အမှောင်ကလည်း တစ်စတစ်စ တိုးလာသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ခြေလှမ်းသွက်လာသည်။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် သူ့ကို တစ်နေရာရာသို့ ဆွဲဆောင်ခေါ်ငင်သွားသည်။

တောပုန်းဓားပြများ ခိုအောင်းသည့် တောဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထို အချိန်၌ တောပုန်းဓားပြများ မရှိပေ။ ယုန်၊ ဥဒေါင်းစသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်သာ လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားနေကြသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် တောအတွင်း၌ ထူးခြားသည့်အသံကို ကြားနေရသည်။ စကား မပြောတတ်သည့် သစ်ရွက်များသည် မပီကလာ ပီကလာနှင့် စကားပြောနေကြသလားဟု အောက်မေ့ရသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာ နှလုံးခုန်မြန်လာသည်။

ငယ်စဉ်အခါကမူ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် တောတကာတောတွင် လှည့်လည်ကျက်စားခဲ့ဖူးသည်။ လူသူလေးပါးကင်းပြီး တိတ်ဆိတ်သည့် တောအတွင်း၌ စကားမပြောတတ်သည့် မြင်းများနှင့် အတူတကွ စကားမပြောတတ်သူ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ဦးပမာ နေခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်အခါသည် ယခု အတိတ်တွင် ကျန်ခဲ့လေပြီ။ ယခုအခါ၌မူ သူ မြို့သားဖြစ်နေပြီ။ မြို့၏အရသာ၊ မြို့၏ အဆင်ပြေမှုများနှင့်ရင်းနှီးနေလေပြီ။ တောအတွင်းက ဆူးငြောင့် ခလုတ် ထူထပ်ပေါများသည့် ခယောင်းမြေသည် သူ့ခြေထောက်ကို သွေးခြည်ဥစေ ခဲ့ပြီ။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဟစ်၍သာ ငိုလိုက်ချင်သည့်စိတ်ပေါက်လာသည်။ သို့ရာတွင် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်နှင့် တောက်နေသော မီးရောင် ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မသယ်ချင်သယ်ချင်ဖြစ်နေသည့် ခြေထောက်ကို အား ယူပြီးလှမ်းလိုက်သည်။

တဲနှစ်တဲ သုံးတဲတွေ့ရသည်။ တဲ၏ခြံဝင်းမှာ ကျယ်သည်။ ခြံတွင်း၌ နွားများကိုချည်ထားသည်။ တဲအနီး၌ မြင်းလေးငါးခြောက်ကောင်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ၏ အောက်၌ ဆောက်ထားသည့် တဲကား အတော်ပင်ကြီးမားသည်။ ထိုတဲကြီးသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် လယ်သမား မိသားစု၏တဲဖြစ်ပုံရသည်။ အိမ်၏ လေးဖက်လေးတန်၌ ဝါးချွန်များ စိုက် ထားသည့်မြင့်မားသော ခြံစည်းရိုးကြီးရှိသည်။ သေးငယ်သော ဝင်းတံခါး အနီး၌ လုလင်တစ်ဦးသည် တုတ်ကိုင်ပြီး အစောင့်တာဝန် ထမ်းရွက်နေပုံရသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာကိုမြင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လုလင်သည် ကျယ်လောင် စွာ ဟစ်အော်လိုက်လေသည်။ တစ်ခဏအတောအတွင်း၌ပင် အနောက်ဘက် မှ မြင်းခွာသံများကြားရသည်။ အမှောင်တွင်း၌ပင် ဖြစ်လင့်ကစား အဂ္ဂိဝမ္မာ သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် တဲပေါင်းများစွာကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုအခါ အားလည်းရှိသွားသည်။ ကြောက်လည်း ကြောက်သွားသည်။ မြင်းခွာသံများ နီးကပ်လာသည်။

"ဒါ ဘယ်သူ့အိမ်ပါလဲ" စူးစမ်းလိုသည့် စိတ်ကလည်းပေါ်လာ မိမိ ကိုယ်ကိုယ်လည်း ရဲဆေးတင်သည့်အနေဖြင့် အဂ္ဂိဝမ္မာက အစောင့်လုလင် အား မေးလိုက်သည်။

"ရွာသူကြီးအိမ်၊ မင်းက ဘယ်သူလဲ" လုလင်က ပြန်မေးသည်။

"ကျွန်တော် . . . ကျွန်တော် . . . ကျွန်တော် ဘယ်သူမှ မဟုတ်ပါဘူး"

မည်သို့မည်ပုံ ပြန်ပြောရမည်ကို အဂ္ဂိဝမ္မာ မတွေးမိပေ။ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနှင့် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ဘေးတွင်

mgyoe.com

mgyoe.com

မြင်းစီးသမားသုံးလေးဦးသည် မြင်းများကို ဇက်ကြိုးသတ်ပြီး ရပ်နေကြသည်။ မြင်းပေါ်က လူများကိုတွေ့ရသည်နှင့် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်ရှိသူ တရားခံတစ်ဦးပမာ မှတ်ထင်သွားသည်။ မြင်းစီးသမားများက သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်နေကြသည်

"ဘယ်ကလာတာလဲ" မြင်းစီးလုလင်တစ်ဦးက မေးလိုက်သည်။

"နာသိကမြို့က လာတာပါ" အဂ္ဂိဝမ္မာ ပြန်ဖြေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လာတာလဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လာတာလဲ ဟုတ်လား" အဂ္ဂိဝမ္မာသည် မြင်းစီးယောကျ်ား၏ မေးခွန်းကိုပင် သံယောင်လိုက်ပြောပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ပွတ်နေသည်။ သူသည် ဧည့်ဝတ်ပြုမှုကိုစောင့်စားနေသူဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ စစ်ကြောမေးမြန်းမှုကို စောင့်စားနေသူမဟုတ်ပေ။

"ကျွန်တော် ရွာသူကြီးနဲ့ မတွေ့ရဘူးလား" အတန်ကြာသွားသောအခါ အဂ္ဂိဝမ္မာက အရဲစွန့်ပြီး မေးလိုက်၏။

"မတွေ့ရမှာတော့ မပူနဲ့၊ မင်းကိုဖမ်းပြီး ရွာသူကြီးဆီ ခေါ်သွားမလို့ပဲ"

မြင်းစီးယောကျ်ားများသည် အဂ္ဂိဝမ္မာကို ဝင်းတံခါးဝက ဆွဲခေါ်သွားကြသည်။ သူတို့အချင်းချင်း စကားပြောသွားကြသည်။ သူတို့အချင်းချင်းပြောသွားကြသည့် စကားကို ကြားရသည့်အခါ အဂ္ဂိဝမ္မာ ထိတ်လန့်သွားသည်။

သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်ရှိ ခုံတစ်ခုပေါ်၌ သမင်ရေကိုဖြန့်ခင်းပြီး အဖိုးအိုတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။ သူ့ဘေးတွင် နွားတစ်ကောင် ချည်ထားသည်။ နွားမှာ အဖြူဖြော့ဖြော့ပြီး အချိုးအစား ပြေပြစ်ချောမောလှသည်။ နွားသည် သူ့ရှေ့ရှိ စိမ်းလန်းစိုပြည်သော မြက်ပင်များကို စားနေသည်။ နောက်ဘက်တွင် အမိုးမိုးထားသည်။ အမိုးထဲ၌ ဆွဲထားသည့် မီးအိမ်မှ မီးရောင်ထွက်နေသည်။ အိမ်တွင်းရှိ မိန်းမများမှာ ထိုအချိန်အထိပင် အလုပ်ရှုပ်နေကြတုန်းပင်။ အချိန်လုပြီး အလုပ်လုပ်နေကြပုံရသည်။

"အဘအိမ်မှာ ကျွန်တော် တစ်ညလောက် တည်းခိုခွင့်မရနိုင်ဘူးလား အဘ"

မြင်းစီးသမားများက သူ့အပြစ်ကို ရွာသူကြီးအား မတင်ပြမီ သူက အရင်ဦးအောင်ပြောလိုက်သည်။ မြင်းစီးသမားများက သူ့ကိုမျက်လုံးအပြူး

mgyoe.com

mgyoe.com

သားနှင့်ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

"ရပါတယ်" ရွာသူကြီးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရွာသူကြီးသည် သူ့တပည့်များဘက်လှည့်ပြီး "သူ့ကို ချုပ်မထားကြပါနဲ့၊ လွှတ်လိုက်ကြ" ဟုပြောပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှူလိုက်သည်။ ရွာသူကြီးသည် လေးနက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူရသတ္တိရှိသည်။ သြဇာရှိသည်။ တစ်ရွာလုံးအတွက် ထမ်းဆောင်ရသော တာဝန်ကြီးသည် သူ့ပခုံးပေါ်တွင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပင်ရှိနေသကဲ့သို့ ထင်ရသည်။ သူ၏ မျက်စိအမြင်သည် အလွန်တရာ စူးရှသည်။

"ဧည့်သည်ကို ဧည့်ဝတ်ပြုတာဟာ ငါတို့ရဲ့ တရားဓမ္မဖြစ်တယ်။ တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခေတ်ကာလက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ မင်း ငါတို့ဧည့်ဝတ်ပြုတာကို ခံထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုတ်မဟုတ် ပထမသိဖို့လိုတယ်" ရွာသူကြီးက ဣန္ဒြေရရ ပြောပြသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် သူကြီးမင်း၊ ဒီလူကို အကဲခတ်ရတာ ရိုးမယ်မထင်ဘူး"

မြင်းစီးသမားများက သူတို့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြကြသည်။ အစောင့်လုလင်သည် တုတ်ခိုင်သည့် သူ့တုတ်ကြီးကို မြေကြီးပေါ်ထောက်ထားသည်။

"သိပ်အချိန်မကြာလှသေးဘူး။ တို့ရွာကို ဧည့်သည်တစ်ယောက်ရောက်လာတယ်။ နောက်နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ သူနဲ့အတူ ဧည့်သည်တွေနောက်ထပ် ဘယ်လောက်များရောက်လာသလဲဆိုရင်" ရွာသူကြီး၏ လေးနက်တည်ကြည်သည့်မျက်နှာပေါ်၌ အပြုံးရိပ်ကလေး ပေါ်လာသည်။ "ငါတို့တစ်တွေ အားလုံးကိစ္စချောကုန်တော့မလို့ သီသီလေးပဲလိုတယ်။ ရွာမှာရှိတဲ့ တဲအိမ်ပေါင်းများစွာ ပြာပုံဘဝရောက်ကုန်ကြတယ်။ ဘုရားကျောင်းက ရုပ်တုလည်း အစိတ်စိတ်အမြွာမြွာ ဖြစ်သွားရတယ်။ ငါ့အိမ်တောင်မှ မီးလောင်တဲ့အထဲ ပါသွားတယ်။ အခုတော့ ရွာကိုတစ်စုံတစ်ဦး မထိပါးခင် အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်နိုင်အောင် ရွာအပြင်ဘက်မှာပဲ ငါနေတော့မယ်။ ခေတ်က မကောင်းဘူးမဟုတ်လား။ ကဲ ပြောပါဦး မင်းက ဘယ်သူလဲ"

"ကျွန်တော် ကျွန်တော် ရုပ်တု" အဂ္ဂဝမ္မာက ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့်ပြောလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ရုပ်တုထုလုပ်တဲ့လူလား" ရွာသူကြီးသည် လိုဏ်သံပါသည့် အသံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"တလောက လာတဲ့ ငါတို့ဧည့်သည်ကလည်း တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာလို့ ပြောတယ်။ သူ့ကြောင့် တိရစ္ဆာန်တွေတင်မကဘူး၊ လူတွေတောင် အများအပြားသေကုန်ကြတယ်။ ဘယ်သူဟာဖြင့် စိတ်ချယုံကြည်ရတယ်၊ ဘယ်သူဟာဖြင့် စိတ်မချမယုံကြည်ရဘူးလို့ ပြောပြဖို့ မလွယ်ဘူး။ အခုအချိန်က လုံခြုံရေးတာဝန်ကို ဘုရင့်အပေါ် ပုံချထားပြီး ကိုယ်က လက်ပိုက်ထိုင်နေလို့ ရတဲ့ သာတဝါဟနမင်းဆက်တွေ အုပ်ချုပ်တဲ့ခေတ်ကလို မဟုတ်တော့ဘူး"

အဘိုးအိုသည် အဂ္ဂဝမ္မာကို ကြည့်နေသော်လည်း သူ့စကားများမှာမူ သူ့ရွာသားများကို ရည်ညွှန်းနေလေသည်။

"မင်း ဘယ်အရပ်ကလာတာလဲ။ ပုံပန်းကြည့်ရတာတော့ အနုပညာရှင်နဲ့ တယ်မတူဘူး။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ဒီခေတ်မှာ အနုပညာရှင်တွေလည်း သွေးစွန်းနေတဲ့ မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို စုတ်ပြဲနေတဲ့အဝတ်နဲ့ ဖုံးထားရတဲ့ အခြေအနေမျိုးရောက်နေကြတာနဲ့ တူတယ်"

အဘိုးအိုကပြောလိုက်သည်။ မြင်းစီးယောက်ျားများသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦးကြည့်ပြီး ပြုံးနေကြသည်။

"ကျွန်တော် နာသိကမြို့ လာခဲ့တာပါ" အဂ္ဂဝမ္မာက အသံကိုနှိမ့်ပြီး ပြောသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ" ရွာသူကြီးက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"အဂ္ဂဝမ္မာသည် သူ့ကိုယ်သူပြန်မေးနေသည်။ ယင်းသို့ သူ့ကိုယ်သူပြန်မေးနေသည်ကို ရွာသူကြီးက မချေမငံပြုခြင်းဟု အောက်မေ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မျက်လုံးပြူးပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ တွန့်သွားသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲလို့ ငါမေးနေတယ်" ရွာသူကြီးက ခက်ထန်မာကျောသောအသံဖြင့်မေးလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်တော့ နာသိကမြို့က ကျွန်တော့်ကိုအလိုမရှိတော့လို့ပါ"

အဂ္ဂဝမ္မာသည်တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောပြမည် ကြိုးစားသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဘာကိုပြောပြမည်နည်း။ ပြောပြသည့်တိုင်အောင် ဤအခြေအနေမျိုး၌

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ကိုမည်သူက သက်ညှာထောက်ထား ကရုဏာစိတ်ပွားလာမည်နည်း။

"နာသိကတောင် အလိုမရှိတာ ငါတို့ရွာက မင်းကိုအလိုရှိရမှာလား။ နာသိကမှာ လူဆိုးလူကောင်း ဘယ်သူမဆိုနေလို့ရတယ်။ ဒီရွာက နာသိက မဟုတ်ဘူး။ နာသိကမြို့ရဲ့ ရပ်ကွက်တစ်ခုလည်း မဟုတ်ဘူး" ရွာသူကြီးသည် သူ၏ယဇ်ချည်ကြိုးကို ပခုံးပေါ်မှဆွဲချရင်း ခပ်ကြွားကြွားပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဒီမှာ တစ်ညလောက်ပဲ တည်းခိုချင်တာပါ။ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ထွက်သွားပါ့မယ်" အဂ္ဂဝမ္မာသည် အသံ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ပြောသည်။

"မနက်မိုးလင်းတာနဲ့သွားမယ်။ ပြီးတော့ လေးငါးရက်လောက်ကြာတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ့်အုပ်စု ကိုယ့်အဖော်အပေါင်းတွေကိုခေါ်ပြီး တစ်ခါပြန်လာမယ်မဟုတ်လား။ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင် ဘယ်လိုအုပ်ချုပ်နေတယ် မသိဘူး။ သူ့လက်ထက်မှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုံခြုံရေးတာဝန်ယူနေရတယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကာကွယ်နေကြရတယ်။ လယ်ကိုလည်း စိတ်ချလက်ချ မလုပ်ရဘူး။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကိုလည်း အကြောင့်အကြမရှိဘဲနဲ့ မလုပ်ရဘူး။ ဘာမှမပြောပလောက်တဲ့ အကြောင်းအရာကလေးနဲ့ပဲ ရွာကိုမြေလှန်ပစ်ချင်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ဗြာဟ္မဏလူမျိုးဖြစ်နေတာကပဲ အပြစ်တစ်ခုဖြစ်နေတယ်။ သူ့ခေတ် ဘယ်တော့ အပြီးသတ်မလဲ မသိဘူး။ မင်းက ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ" အဘိုးအိုက မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ" အဂ္ဂဝမ္မာသည် အဘိုးအို၏မေးခွန်းကို အမှတ်မဲ့ သံယောင်လိုက်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"လာပြန်ပြီ မင်းရူးနေသလား" အဘိုးအိုသည် စိတ်မရှည်တော့သည့် အမူအရာဖြင့် ဟောက်လိုက်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် မည်သို့မှ အဖြေပြန်မပေးတတ်တော့ပေ။ တကယ်ရူးနေပါက ပို၍ကောင်းမည်ဟု သူ တွက်မိနေသလား မသိပေ။

"မင်း ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ" အဘိုးအိုသည် နှစ်ဆကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် သူ့မေးခွန်းကို ဒုတိယမွှ မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ကျွန်တော် ပတိဋ္ဌာနမြို့ကို သွားမလို့ပါ။ ဟိုမှာ သာတဝါဟန"

"ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ဟိုမှာ သာတဝါဟနမင်းဆက် ဘုရင်တွေ

mgyoe.com

mgyoe.com

မအုပ်ချုပ်နိုင်တော့တာ။ သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင် အဲဒီကနေပြီး အဝေးကြီး ထွက်ပြေးသွားရပြီး ဧည့်ကင္ဍကမှာ ရောက်နေပြီ။ ခရီးသိပ်ဝေးတယ်။ မင်း တစ်ယောက်တည်းလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ပြန်ဖြေရင်း ဦးခေါင်းမော့ပြီး အဘိုးအိုရှာသူကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အကြောင်းမှုကား အဘိုးအိုအသံပြောင်းသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အဘိုးအိုသည် တစ်စုံတစ်ခု ပြန်လည်စဉ်းစားနေပုံရသည်။ သာတဝါဟန မင်းဆက်ဘုရင်သည် တစ်ခါက သူ၏ထမင်းရှင်ဖြစ်ခဲ့ပုံပေါ်သည်။

"မင်း ဘာလူမျိုးလဲ၊ ဗြာဟ္မဏလူမျိုးလား"အဘိုးအိုက မေးပြန်သည်။

"ဘာလူမျိုးလဲ . . . အော် . . . အော် မေ့သွားလို့ပါ။ ကျွန်တော် ဗြာဟ္မဏမဟုတ်"အဂ္ဂိဝမ္မာသည် သွေးစေးများကပ်နေသည့် သူ၏ခြေထောက်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်သည်။ ခံမိုးရွာချသည်ကို သတိရလာသည်။ သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှူလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ဘာလူမျိုးလဲ"

"ကျွန်တော် သကလူမျိုး . . . အော် . . . မဟုတ်သေးဘူး ယဝနလူမျိုး"အဂ္ဂိဝမ္မာသည် မည်မျှထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသနည်းဟူမူ အတွေးကိုလည်း မှန်မှန်မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေသည်။ စကားကိုလည်း ဖြောင့်ဖြောင့်မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

"သြော် . . . ဒါနဲ့တောင် မင်း ဒီအခြေအနေမျိုး ရောက်နေရသေးသကိုး။ မင်းတို့လူတွေ မိုးကောင်းနေတဲ့အခါမဟုတ်လား။ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင်ကမင်းတို့လူမျိုး မဟုတ်ဘူးလား"အဘိုးအိုက ဆက်တိုက်မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဘာမှမသိဘူး။ ကျွန်တော်က ကျောက်တုံးကျောက်ခဲနဲ့ပဲ အပေါင်းအဖော်လုပ်နေရတဲ့လူပါ"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ မင်းတို့ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင် အုပ်ချုပ်တဲ့နိုင်ငံမှာ ယောကျ်ားတွေလည်း ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတွေဖြစ်နေပြီ"

အဘိုးအို တလွဲအဓိပ္ပာယ်ကောက်သည်ကိုသိရ၍ အဂ္ဂိဝမ္မာက ချက်ချင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "အဲဒီလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက အဲဒီအဓိပ္ပာယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ကျောက်တုံး

mgyoe.com

mgyoe.com
ကျောက်ခဲတွေကို ရုပ်တုဖြစ်အောင် ထုလုပ်တဲ့လူပါ။ ဘယ်သူဘုရင်၊ ဘယ်သူ ဘုရင်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိကိုမသိပါဘူး"

"ဟုတ်လား၊ မင်းရုပ်တု ကောင်းကောင်းထုလုပ်တတ်သလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ထုတတ်ပါတယ်"

"မင်းပြောတာ ယုံရမှာလား"

"မယုံရင် ခိုင်းကြည့်ပါလား"

အဂ္ဂဝမ္မာက ရုတ်ခြည်းပြန်ပြောလိုက်သည်။ သူ၏ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး တစ်ဝက်သာသာ လျော့ကျသွားပြီဟု အောက်မေ့နေသည်။

"ကောင်းပြီ၊ မင်းတည်းခိုခွင့်တောင်းတယ်မဟုတ်လား။ တည်းခိုခွင့်တောင်းတဲ့လူကို ငြင်းပယ်တာက ငါတို့ရဲ့ဓမ္မနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ဆီမှာ တည်းခိုနိုင်တယ်။ နေနိုင်တယ်၊ အခြေအနေကိုတော့ စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်"

အဂ္ဂဝမ္မာကိုကြည့်ပြီးလျှင် ရွာသူကြီးသည် သူတပည့်လက်သားမြင်းစီးယောက်ျားများအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"သူ့ကို ဇည့်ရိပ်သာ ခေါ်သွားကြ ကြားလား။ သူ့အတွက် အစားအသောက်လည်းပေးပါ။ လဲဖို့အဝတ်အစားလည်း ပေးကြ။ တစ်ခုတော့ သတိထားရမယ်။ သူ ဘယ်မှမသွားစေနဲ့။ အစောင့်အကြပ် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ချထားရမယ်"

"ကဲ မင်းသွားနိုင်ပြီ"

ရွာသူကြီးက သူ့လူတွေကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မြင်းစီးသမားများသည် အဂ္ဂဝမ္မာကို ခေါ်သွားကြသည်။

ထိုခြံနှင့် မနီးမဝေး၌ ဧည့်ရိပ်သာရှိသည်။ ဧည့်ရိပ်သာ၌ မည်သူမျှမရှိပေ။ မီးအိမ်လည်း မရှိပေ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဖုန်အထပ်ထပ်ဖြစ်နေသည်။ မည်သူမှမနေသည်မှာ ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီ။ ဧည့်ရိပ်သာ၏ ဘေးပတ်လည်၌ သစ်ပင်ကြီးများရှိသည်။ လရောင်သည် ဧည့်ရိပ်သာတွင်း၌ ဖြာကျနေသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် စားသောက်ခြင်းကိစ္စပြီးသည့်အခါ လှဲလိုက်သည်။ ထို့နောက် မေတ္တေယီကို အိပ်မက်မက်နေသည်။

■
mgyoe.com

mgyoe.com

[၃]

အရှေ့တစ်ခွင်၌ ရောင်နီမပျို့သေးပေ။ သို့ရာတွင် တစ်ရွာလုံးသည် တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေကြပြီ။ ဗြာဟ္မဏတို့၏ ရွာဖြစ်သည်။ 'ဗြာဟ္မဏ မုဟုတ္တ'ဟု ခေါ်သည့်နေမထွက်ခင် အချိန်ကပင် နိုးကြားနေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေတုန်းပင် ရှိသေးသည်။ သူ့ကို မနှိုးကြပေ။

သူ နိုးလာသည့်အခါ နေရောင်ခြည်သည် လေသာပြတင်းမှ ဖူးဖူးရှရှ ဝင်ရောက်နေသည်။ ပိန္နဲပင်၏အကိုင်းအခက်အရွက်များသည် ပြတင်းပေါက်မှ အိမ်အတွင်း အရိပ်ထိုးနေကြသည်။ ညက ညင်ညင်သာသာ တိုက်ခတ်နေသည့်လေသည်လည်း ယခုအခါ၌ ရပ်ဆိုင်းသလောက်ဖြစ်သွားပြီ။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် မျက်စိကိုပွတ်ပြီး အိပ်ရာမှထလိုက်သည်။ အနီးတွင် မည်သူမျှ မရှိပေ။ လွန်ခဲ့သည့်ညက သေသေချာချာမမြင်ရသည့်အိမ်ကို အခု ပြတ်ပြတ်သားသားတွေ့မြင်နေရပြီ။ သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းသည့် အခန်းထဲ၌ ခုတင်တစ်လုံးချထားသည်။ ခုတင်ပေါ်၌ အိပ်ရာခင်းထားသည်။ အနီးတွင် ခုံတစ်ခုံရှိသည်။ ခုံပေါ်၌ စားစရာအသီးတင်ထားသည်။ နွားချေးကျံထားသည့် သန့်ပြန့်သောမြေညက်အခင်း၊ အပြင်အဆင် အမွမ်းအမံမရှိသည့် နံရံများ၊ ထောင့်တစ်ထောင့်၌ ခပ်ရှည်ရှည် ရေတကောင်းတစ်လုံးရှိသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် အိပ်ရေးမဝသေးပေ။ ပြန်အိပ်လိုသည့်ဆန္ဒရှိနေသည်။ သို့ရာ

mgyoe.com

တွင် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလာသကဲ့သို့ လှုးလဲထလိုက်သည်။

ထို့နောက် အိမ်ပြင်ဘက်ထွက်လာသည်။ အပြင်ဘက်၌ လူ တစ်ယောက်မျှမရှိပေ။ ပိန္နဲပင်အောက်၌ အိုးခွက်လေးငါးလုံးကို တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာ၌ ညကမိန်းမနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက် အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ ယခုမူ ကျီးကန်းနှစ်ကောင်၊ သုံးကောင်သာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်စားနေကြသည်။ ညောင်ပင်အောက်၌ အဘိုးအိုကိုလည်း မတွေ့ရတော့ပေ။ အနီးအနားရှိ အိမ်များမှာ တံခါးအလုံပိတ်ထားကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင် ကျွဲ၊ နွားများကိုလည်း တစ်ကောင်တလေမျှပင် မတွေ့ရပေ။

အင်္ဂဝမ္မာသည် စိတ် စနိုးစနောင့်ဖြစ်လာသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ထွက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိသောရွာထဲ၌ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည်။ ဖုန်မှုန့်များထနေသည်။ ဝင်းတံခါးဝ၌ ညက သူ့ကိုဟန့်တားသည့် ယခင် အစောင့်လုလင်ကိုလည်း မတွေ့ရပေ။ သူ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးလာသည်။ ထွက်ပြေးသွားဖို့ရန် စိတ်ကူးလိုက်သေးသည်။ သို့ရာတွင် ဘာကိုတွေးမိသည်မသိ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သည့်စိတ်ပေါ်လာပြီး အိမ်အတွင်း ပြန်ဝင်သွားပြီးလျှင် တံခါး အလုံပိတ်လိုက်လေသည်။

အချိန်မကြာလိုက်ရပါ။ မြင်းခွာသံများကို ကြားလာရသည်။ အင်္ဂဝမ္မာသည် တံခါးကိုဖွင့်ကြည့်ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်ကြားမှ တိုးဝင်လာသည့် အလင်းရောင်ဆီသို့ မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရှုနေသည်။ မြင်းခွာသံများ အနီးကပ်လာသည်။ အင်္ဂဝမ္မာသည် ကြောက်လွန်းလှသဖြင့် ပုန်းနေသည်။ မြင်းများမှာ အရေအတွက်မနည်းပေ။ မြင်းစီးတပ်သား များစွာတို့သည် သူနားလည်သည့် ဘာသာစကားဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဟစ်အော်ပြောဆိုနေကြသည်။ အပြင်သို့ ထွက်ကြည့်လိုသည့် ဆန္ဒပြင်းစွာ ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ထဖို့ရန်ပင် မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည်။ မြင်းစီးတပ်သားများ သူ့ကိုဖမ်းသွားမှာ စိုးရိမ်နေသည်။

တံခါးကိုပင် ဖွင့်မကြည့်ပေ။ မြင်းများသည် လာရာလမ်းဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းပြန်ထွက်ခွာသွားသည်။ အင်္ဂဝမ္မာသည် တံခါးရွက်ပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ မြင်းပေါ်တွင် တောင့်တင်းသန်မာသည့် မြင်းစီးတပ်သားများ ပါသွားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ သူတို့၏အဆင်အပြင်မှာ

mgyoe.com

တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့်အတူ ရွာသူကြီးလည်း ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားပြီး လိုက်ပါသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရွာသူကြီးသည် ရွာဝင်းတံခါးအထိ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသည်။ ထို့နောက် မြင်းစီးတပ်သားများသည် မြင်းကို အသော့နှင်သွားကြသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် အိမ်အပြင်ဘက်ထွက်လာပြီး ပိန္နဲပင်ကို မှီလျက် မြင်းစီးတပ်သားများ ထွက်ခွာသွားရာဘက် လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။ မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်၌ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရသည်။ တစ်ယောက်မှာ မိန်းမဖြစ်ဟန်တူသည်။ ထိုမိန်းမသည် မြင်းစီးတပ်သားလက်ထဲက အတင်း ရုန်းကန်ရင်း ငယ်သံပါအောင်အော်သွားသည်။ မြင်းစီးတပ်သားက သူ့ကို မြင်းဇက်ကြိုးကိုင်ထားသည့်နည်းတူ မရုန်းနိုင်အောင် မြဲမြဲချုပ်ကိုင်ထားသည်။

မေတ္တေယီကို တစ်ယောက်ယောက်က အတင်းဖမ်းဆီး ခေါ်ငင်သွားသည်ဟု အဂ္ဂဝမ္မာထင်နေသည်။ ထိုမိန်းမ၏ပုံသဏ္ဌာန်သည် မေတ္တေယီ၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တစ်ထေရာတည်းပင်ဖြစ်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ခြေ နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းပင် ရှေ့သို့လှမ်းလိုက်သေးသည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးအိုရွာသူကြီးလာသည်ကို တွေ့ရသည်ဖြစ်၍ ခြေလှမ်းကို ချက်ချင်းရပ်တန့်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုအတောအတွင်း၌ အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်များတွင်လည်း တံခါးများ ပွင့်လာကြသည်။

မိန်းမများသည် သူတို့၏နံနက်ခင်းလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို စကြသည်။ ရွာတွင်းရှိ အခြားလူငယ်များလည်း စုရုံးလာကြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် သူအိပ်နေစဉ်က ရွာထဲ၌ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပေါ်ပေလိမ့်မည်ဟု သိရှိနားလည်သွားသည်။ စုရုံးရောက်ရှိလာကြသည့် လူများ၏ မျက်နှာအနေအထားအရ ယင်းအချက်မှာ ထင်ရှားသိသာနေသည်။

"ဒီကောင်တွေဟာ မင်းလူတွေ မဟုတ်လား"

အဘိုးအိုက အဂ္ဂဝမ္မာ၏ကျောကိုပုတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။ အဘိုးကြီး၏ အသံ၌ လွန်ခဲ့သည့်ညက အဂ္ဂဝမ္မာအား ကြောက်ဒူးတုန်စေခဲ့သည့် လေးနက်မှု၊ တင်းမာမှုမျိုး မရှိတော့ပေ။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ဒီလူတွေကို လုံးလုံးမသိဘူး" အဂ္ဂဝမ္မာက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်တွေဟာ မင်းတို့လူမျိုးတွေပဲ။ ဒီကောင်တွေ ယဝန လူမျိုးတွေဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား"

ရှာသူကြီးက သူ့မေးခွန်းကို ဒုတိယမွိ ထပ်မေးပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ၏မျက်လုံးက အဂ္ဂိဝမ္မာအပေါ်တွင် သံသယမရှိတော့ဘူးဆိုသည့် အချက်ကို ပြောပြနေသည်။ သူ၏နှုတ်ခမ်းပေါ်၌လည်း အပြုံးရိပ်ကလေး ပေါ်နေသည်။

"ကျွန်တော်မသိပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်စိတ်ချပါ။ ကျွန်တော် ဒီလူတွေကို လုံးဝမသိပါဘူး။ စစ်သားတွေနဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုအဆက်အသွယ်မျိုးမှမရှိပါဘူး။ ယုံကြည်စိတ်ချပါ" အဂ္ဂိဝမ္မာသည် လက်အုပ်ချီပြီး တောင်းတောင်းပန်ပန်ပြောပြသည်။

"ငါတို့ ယုံကြည်စိတ်ချပါတယ်။ ငါတို့ မင်းကို စစ်ဆေးစမ်းသပ်ကြည့်ပြီးပြီ။ လာပါ သား . . . လာပါ"

ရှာသူကြီးသည် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာဖြင့် အဂ္ဂိဝမ္မာ၏ကျောကို သပ်သည်။ ထို့နောက် ညောင်ပင်အောက် သွားထိုင်သည်။ သူ၏ပြောင်နေသော အသားအရေသည် နေရောင်တွင်တောက်နေသည်။ မျက်လုံးကလည်း လက်နေသည်။ အသံ၌ကား ချစ်ခင်ကြင်နာသည့်အသံ ပေါ်နေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာ၏ ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်နေသည့်စိတ်သည် အနည်ထိုင်သွားသည်။ စစ်သားနှင့် မေတ္တေယီမြင်ကွင်းသည်လည်း သူ၏အာရုံထံမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ မိမိကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်အားပေးနေသည်။ "မေတ္တေယီဟာ နာသိကမြို့က ဘယ်မှာ ဒီကိုရောက်လာနိုင်ပါ့မလဲ၊ သူ့ဖခင်က ဘုရင့်သစ္စာတော်ခံပဲ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ငါ့မျက်စိ အမှတ်မှားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

အနီး၌ရှိနေကြသည့် လုလင်များကလည်း သူ့ကိုကြည့်နေကြသည်။ သူတို့၏အမူအရာ၌ ယမန်နေ့ညက တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ခက်ထန်မာကျောမှုမျိုး မရှိတော့ပေ။ သူတို့တစ်တွေလည်း ရှာသူကြီးကဲ့သို့ပင် ရုတ်ခြည်းပင် အမူအရာပြောင်းလဲသွားကြသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ယင်းသို့ ရုတ်တရက် အပြောင်းအလဲဖြစ်သွားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြတ်ပြတ်သားသား မသိမမြင်ဘဲဖြစ်နေသည်။

"ငါတို့ မင်းကို စစ်ဆေးစမ်းသပ်ကြည့်ပြီးပြီ"

ရှာသူကြီးက ပြောပြနေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ရှာသူကြီးကို အကဲခတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

သည့်အမူအရာဖြင့် ရပ်နေသည်။ ရွာသူကြီးပြောပြသည့် စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသည်။ တခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သော်လည်း သူတို့လည်းအဓိပ္ပာယ်နားမလည်သည့် အမူအရာပေါ်နေသည်။ ရွာသူကြီးက ပြုံးနေသည်။

"အခုလို ကျွန်တော့်ကိုတည်းခိုနေထိုင်ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်အများကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါရင်"

အဂ္ဂဝမ္မာသည် သူ့ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးပြီဖြစ်၍ ထွက်ခွာသွားဖို့ ပြောနေသည်ဟုအောက်မေ့၍ ထိုရွာမှ ထွက်ခွာသွားခွင့်ကိုတောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြောရင်းပြောရင်း သူ့စကားသည် တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်သွားသည်။ အကြောင်းမှုကား ရွာသူကြီးက ကြားဖြတ်ပြီး ပြောနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"ဒီလိုဆိုရင် မင်းရုပ်တု မထုလုပ်တော့ဘူးလား"

"ရုပ်တု" အဂ္ဂဝမ္မာက ရွာသူကြီး၏မေးခွန်းကိုပင် ထပ်ပြီး သံယောင်လိုက်မေးနေသည်။

"ဟုတ်တယ် ရုပ်တု၊ ရုပ်တု"

"အခါအခွင့်ရရင် ထုလုပ်ချင်ပါတယ်"

"အခါအခွင့် ဘာဖြစ်လို့ မရရမှာလဲ"

ရွာသူကြီးသည် ရွာဆီသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မြင်းစီးတပ်သားများသည် အဝေးသို့ ရောက်သွားကြလေပြီ။ မြင်းခွာနင်းသဖြင့် လွင့်တက်လာကြသော ဖုန်မှုန့်များသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြလေပြီ။

"တကယ်လို့ မင်း ဒီမှာနေချင်တဲ့ဆန္ဒရှိရင် စိတ်ချလက်ချနေနိုင်တယ်။ ကိုယ့်ဆီကို ဝင်ရောက်ခိုလှုံလာတဲ့လူကို ခိုလှုံခွင့်ပေးတာဟာ ငါတို့ရဲ့ အစဉ်အလာဖြစ်တယ်။ ခိုလှုံဝင်ရောက်လာတဲ့ လူကိုဧည့်သည် အာဂန္တုလို ပြုစုရတာဟာ ငါတို့ရဲ့တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်တယ်။ တရားဓမ္မ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစစ်သားတွေက မင်းအကြောင်းကို မေးလို့ရှိရင် ငါ အိတ်သွန်ဖာမှောက် သူတို့ကို ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့တို့တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ မမေးကြဘူး။ အဲဒါကိုတွေ့ရတော့ ငါ စိတ်ချသွား

mgyoe.com

mgyoe.com

တယ်။ အဲဒါထက်ပိုပြီး စိတ်ချသွားရတဲ့အကြောင်းကတော့ မင်း တည်းခို နေတဲ့အိမ်ရဲ့ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး အစောင့်ကို တခြား ဖယ်ထားပေမဲ့ မင်း သူတို့ကို သွားမတွေ့ဘူး။ အဲဒါကိုတွေ့ရတော့ မင်း ဒီစစ်သားတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ အဆက်အသွယ်မရှိဘူးဆိုတာ ငါ စိတ်ချသွားတယ်"

ရွာသူကြီးသည် ယင်းတို့ပြောပြီး သူ့တပည့် လက်သားလုလင်များ ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လုလင်များသည် အံ့အားသင့်နေကြတုန်း ပင်။ ရွာသူကြီး၏ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို သဘောမပေါက်ကြသေးသည့်ပုံ ပေါ်နေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် သူ အိပ်ပျော်နေစဉ် သူ လုံးဝမသိလိုက်ရဘဲ သူ့ကိုစမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးသွားပြီ ဆိုသည့်အချက်ကို တအံ့တသြဖြစ်နေသည်။

"ကဲ ဘယ်လောက်မလုံခြုံ စိတ်မချရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားမှာ ငါတို့ အသက်ရှင်နေကြရတယ်ဆိုတာ မင်းအခုသဘောပေါက်ပြီ မဟုတ်လား။ ဒီတိုင်းနိုင်ငံမှာ တိုင်းသူပြည်သားဆိုတာ ဘယ်လိုလုံခြုံမှုမျိုးမှလည်း မရှိဘူး။ ဘုရင်တွေ ထီးနန်းကို မက်မောလွန်းအားကြီးတာနဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ဒုက္ခရောက်နေကြရတယ်။ ငါတို့လည်း ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ အသက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်တော့ ရှိရမှာပေါ့"

ရွာသူကြီးသည် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောစဉ်းစားပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည့် ပုံမျိုးဖြင့် ပြောပြနေသည်။

"စစ်သားတွေ ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီကိုလာကြတာလဲ" လူငယ်တစ်ဦးက မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။

"စစ်သားစုဆောင်းဖို့ လာတာတဲ့။ ငါပြတ်ပြတ်သားသားပဲ။ ငြင်းလွှတ် လိုက်တယ်။ ဘုရင်ရုဒ္ဒဒမနဟာ သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်ကို တိုက်ခိုက် ဖို့ အကြံယူနေတယ်လို့ ငါသိရတယ်။ သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်ရဲ့ ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစားဖြစ်နေတဲ့ ဒီရွာကတော့ သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင် ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ စစ်သားတစ်ယောက်လည်း မလွှတ်ဘူး၊ လက်နက်တစ်ခု လည်း မပေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်အထိ တင်းခံနေနိုင် မယ် မသိဘူး။ အချိန်အပိုင်းအခြားတော့ ရှိမှာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အသက်နဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာတည်မြဲနေသရွေ့တော့ ဘယ်တော့မှ သူတို့ လိုဘကို မဖြည့်ဘူး။ သူတို့ ဘယ်လောက်ခြိမ်းခြောက် ခြိမ်းခြောက်၊ ဘယ်လောက် အာဏာပြပြ

mgyoe.com

mgyoe.com

ငါ့အနေနဲ့ ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်ရွေးသား မှ အပွန်းအပဲ့မခံဘူး"

"တကယ်လို့ သင်းတို့တစ်တွေဟာ စစ်တပ်ကိုလွှတ်ပြီး ကျုပ်တို့ရွာကို ချေမှုန်းဖျက်ဆီးပစ်မယ်ဆိုရင်ကော" ရွာသားအဘိုးကြီးတစ်ယောက်က ကောက်ခါငင်ခါ မေးလိုက်သည်။

"အဲဒီလိုမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ စိတ်အေးလက်အေးထားပြီးတော့သာ နေကြပါ။ ဘုရင် ရုဒ္ဒဒမနဟာ သူ့မှာရှိတဲ့အားကို အကုန်သုံးပြီး သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ စိုင်းပြင်းနေတယ်ဆိုရင် သူ့နိုင်ငံအတွင်းမှာ မင်းမဲ့အခြေအနေ ဖြစ်လာမှာကိုလည်း လိုလားမှာမဟုတ်ဘူး။ ပုန်ကန်ခြားနားမှု မီးတောက်မီးပွားပေါ်လာမှာကိုလည်း လိုလားမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ တစ်ကြောင်းကလည်း ကျုပ်တို့ရွာက နယ်စပ်မှာရှိနေတယ်။ သင်းတို့တစ်တွေဟာ လွယ်လင့်တကူ ကျုပ်တို့ကိုအနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ရွာက ဗြာဟ္မဏရွာမဟုတ်လား။ သူတို့ရဲ့စစ်သားတွေဟာ ဗြာဟ္မဏလူမျိုးကို သတ်ဖြတ်တဲ့မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်ရဲကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ထားပါတော့။ တကယ်လို့ ကျုပ်တို့ကို မျိုးဖြုတ်ပစ်တဲ့အထိလုပ်လည်းပဲ ကျုပ်တို့ကတော့ သာတဝါဟန မင်းဆက်ဘုရင်ကို တိုက်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်တော့မှ ဝင်မပါဘူး။ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာတော့ စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ပြောပြခဲ့တာတွေထက်တော့ တစ်ပြားသားမှ အလျှော့မပေးဘူး"

ရွာသူကြီးသည် သူ့စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အားမာန်အရှိန်ပြေမသွားသေးသည်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်းတလှုပ်လှုပ် တယမ်းယမ်းဖြစ်နေသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် အိမ်များကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ တံခါးများ ဖွင့်ထားကြသည်။ တံခါးများ အဘယ်ကြောင့် စောစောက အလုံပိတ်ထားကြသည် ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်ဆိုကိုလည်းကောင်း နားလည်သွားလေပြီ။

"တစ်ခုရှိသေးတယ်" အဂ္ဂိဝမ္မာသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုပြောဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ရွာသူကြီးက ချက်ချင်း သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး "ပြောပါ... ပြောပါ၊ ဘာပြောချင်လို့လဲ"ဟု မေးလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"စစ်သားတွေဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုလည်း ဖမ်းလာကြတယ် ထင်တယ်"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘုရင့်စစ်သားမဟုတ်လား။ သူတို့လုပ်ချင်တာ လုပ်ကြတာပဲ။ မိန်းမများရဲ့ ကာယိန္ဒြေဆိုတာတော့ ဆေးအန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါပြီ" ရွာသူကြီးသည် လူငယ်များဘက်လှည့်ပြီး "မင်းတို့တစ်တွေရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားဟာ ဘယ်လောက်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ အခု သဘော ပေါက်ဖို့တော်ပြီ"ဟု ပြောလိုက်သည်။

ယင်းသို့ပြောပြီး ရွာသူကြီးသည် တစ်စုံတစ်ရာ တွေးတောစဉ်းစား နေသည်။ ထိုနေရာ၌ စုရုံးရောက်ရှိနေကြသည့်လူများသည် တည်ငြိမ်တ္တေန္ဒြေ ရသည့် အမူအရာဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်နေကြသည်။ အားလုံးပင် နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ယင်းထူးခြားသည့်အချိန်သမယ၌ ဖြစ်ပျက်သော ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ အလွန်တရာထူးခြားသည့် အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရမည်ဆိုသည်ကို မတွေးတတ် အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

"ဒါ စလုံးရေစ ရှိသေးတယ်လို့ ငါထင်တယ်။ တို့ရွာက လူငယ်တွေ ကိုစစ်တပ်ထဲ မလွှတ်သမျှ ရဒ္ဓဒမနဘုရင်ရဲ့ လူတွေဟာ ငါတို့ရွာကို တလာ တည်းလာနေကြဦးမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခု အဆုံးအဖြတ်ဟာ ငါတို့ရဲ့ အပြီးသတ် အဆုံးဖြတ်ပဲ။ သတိထားပြီးတော့သာ နေကြ။ အရေးကြုံလာရင်လည်း ဖွဲ့နဲ့၊ သတ္တိနဲ့ အလုပ်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ မေ့မနေကြနဲ့"

ရွာသူကြီးသည် ယင်းသို့ပြောပြီး ထသည်။ ရွာသူကြီးထသည်ကို တွေ့ရသည့်အခါ အားလုံးပင် ကိုယ်လိုရာသို့ သွားကြသည်။ ပရိသတ် ,စဲသွားသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပျက်သည်မှာ အဂ္ဂိဝမ္မာအတွက် အခွင့်ကောင်း ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက သူ့ကံကြမ္မာ ဘာဖြစ်လာမည် မသိ ပေ။ အစပထမတွင် သူဤရွာ၌ ဆက်နေလိုသည့်ဆန္ဒမရှိပေ။ သို့ရာတွင် ရွာသူကြီး၏ တက်ကြွမှု၊ ရဲဝံ့မှု၊ တိကျပြတ်သားမှုတို့ကို တွေ့ရသည့်အခါ ဤရွာကခွာပြီး သွားလိုစိတ် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူ့အကြောအခြင်တွင် လည်း ယဝနသွေးရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းသွေးသည် မှန်ကန်သော၊

mgyoe.com

mgyoe.com

ရဲဝံ့စွန့်စားရသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို မျက်ကွယ်ပြုသည်အထိမူ ညစ်ကြေးစွန်းထင်းခြင်းမရှိသေးပေ။

အင်္ဂုလိမာလသည် ယခုအထိ ပြေးနေသူဖြစ်သည်။ သောရဋ္ဌ၊ နာသိက၊ ဂေါဒါဝရီတစ်လျှောက်၌ ပြေးနေသူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြေးနေသူသည် မရပ်တန့်ရတော့ဘူးလား။ ပြေးနေသူသည်လည်း ရပ်နားသည့်အခါရှိသည်။ "ငါ ဒီရွာမှာ နေမလား" နာသိက၊ မေတ္တေယီ၊ ရုပ်တု၊ သာတဝါဟနမင်းဆက် ဘုရင်၊ ပတိဋ္ဌာန၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ ဓညကဋက အရာများစွာတို့သည် သူ့ရှေ့မှောက်တွင် လျင်မြန်သောအရှိန်အဟုန်ဖြင့် စက်လည်နေသကဲ့သို့ လည်နေသည်။ သူတစ်စုံတစ်ခု မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

"သား၊ ဒီလူငယ်ကို ရွာထဲလိုက်ပြလိုက်ပါ" ရွာသူကြီးသည် သူ့သားကိုအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ "သူ့အတွက် အစားအသောက်တို့ ဘာတို့လည်း စီစဉ်ပေးလိုက် ကြားလား" ရွာသူကြီးသည် ချည်ထားသောသူ့နွားကို ကြည့်နေသည်။ အင်္ဂုလိမာလသည် သူကြီးသားလုလင်နှင့်အတူ ထွက်သွားသည်။

■

mgyoe.com

mgyoe.com

[၄]

တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်၌ တည်ထားသည့်ရွာဖြစ်သည်။ ရွာသမိုင်းရှိသည်။ တောင်ကုန်းပေါ်၌ ရွာပေါင်းများစွာတည်ကြသည်။ ယင်းရွာများသည် အကြိမ်များစွာ မြင်းခွာဖြင့် နင်းချေဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဤရွာကမူ ရပ်တည်နေနိုင်ခဲ့သည်။ ရွာသူရွာသားများသည် မိမိတို့ရွာ ပျက်စီးမသွားအောင် ထိန်းထားနိုင်ကြသည်။ ဤရွာကို တည်ထောင်ရာ၌ ရွာသူရွာသားများ၏ ဇွဲနှင့် လုံ့လဝီရိယသည် ထင်ရှားပြတ်သားနေသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာကို ဆက်ဆံသည့်ရွာသူကြီး၏ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုအပြည့်ရှိသော အပြုအမူများကိုတွေ့ရသည့်အခါ တစ်ရွာလုံး၏သဘောထားသည်လည်းပြောင်းလဲသွားသည်။ ဘယ်နေရာသွားသွား သူ့ကိုဖက်လဲတကင်းပြုကြသည်။ ပျူပျူငှာငှာ ဧည့်ခံကြသည်။ တစ်ရွာလုံးက သူ့ကို ပျော်အောင်ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် သူကမူ ထိုရွာ၌ ပျော်လှသည်မရှိပေ။ စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေသည်။ အနာဂတ်သည် သူ့စိတ်ကို ဂနာမငြိမ်အောင်ဖန်တီးနေသည်။ ပြုံးရွှင်နေကြသည့်မျက်နှာများ၏ အလယ်၌ သူ၏မျက်နှာသည် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်ဖြစ်နေသည်။

ရွာသူကြီး၏သားသည် အဂ္ဂဝမ္မာကို အခြားတစ်ဦး၏လက်ထဲအပ်ပြီး သူကိုယ်တိုင်ကမူ အခြားကိစ္စတစ်ခုဖြင့် တစ်နေရာထွက်သွားသည်။ ရွာသူကြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

သား၏အမည်မှာ ဓနဥ္စယဟုခေါ်သည်။ တောင့်တင်းသန်မာသော လုလင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဓနဥ္စယသည် သူ၏ဖခင်ကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် အင်္ဂုလိမာလ ကို ခင်ခင်မင်မင်မရှိသည်မသိပေ။ သူ့ဖခင်က အင်္ဂုလိမာလအပေါ် ထောက်ထား ကြင်နာမှုပြနေ၍ သူ့အနေနှင့် ဘာသိဘာသာ နေလိုက်ခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။

ရွာမှာ မကြီးလှပေ။ တည်ထောင်၍ပင် အပြီးမသတ်သေးပေ။ အိမ် များ. ဆောက်လက်စ တန်းလန်းရှိနေသေးသည်။ နေရာပေါင်းများစွာ၌ ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။ အိမ်များမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မဟုတ်ပေ။ တော်ရုံတန်ရုံအိမ်များသာ ဖြစ်သည်။ အမိုးမှာ သက်ငယ်အမိုး၊ ကောက်ရိုး အမိုးများဖြစ်ကြသည်။ ရွာသူရွာသားများသည် ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် မနေကြ ပေ။ သူတို့၏အိမ်များကို သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ထားကြသည်။ မိန်းမများက လည်း တစ်တပ်တစ်အား ဝိုင်းဝန်းကူညီလုပ်ကြသည်။ အင်္ဂုလိမာလသည် ဧည့် သည် အာဂန္တုဖြစ်နေသဖြင့် ရွာသူရွာသားများအလယ်၌ လူထူးလူဆန်း သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိနေသည်။ သူ့ကို တွေ့ရသူမှန်သမျှ ဂရုစိုက်မကြည့်ဘဲမနေပေ။

လွန်ခဲ့သည့်ရက်က စစ်သားများလာရောက်ကြသည်။ ရွာတွင် ရုတ် ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ရွာ၏အခြေအနေမှာမူ မည်သို့မျှ ပြောင်းလဲသွားခြင်းမရှိပေ။ လူကြီးသူမများအနေနှင့်ကား စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ် ကောင်းဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် လုပ်နေကျ အလုပ်အကိုင်များမှာမူ ဘာမှ ထိခိုက်ခြင်းမရှိပေ။အလုပ်ကို လုပ်မြဲလုပ်နေကြသည်။ ဘေးအန္တရာယ် အကြောင်းကို စဉ်းစားပင် စဉ်းစားမိကြပုံ မပေါ်ပေ။ ရွာသူရွာသားများ၏ ယင်းအခြေအနေကို တွေ့ရသည့်အခါ အင်္ဂုလိမာလ အံ့ဩသွားသည်။

ရွာ၏မြောက်ဘက် ထောင့်တစ်ထောင့်၌ တောင်ကုန်းပိုပြီးမြင့်မားသွား သည့်နေရာတွင် ကျောက်တုံးကြီးများ ပုံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာ ၌ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် အဘိုးအိုတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။ လက်ထဲတွင် တောင်ဝှေးကိုင်ထားသည်။ သူ့ရှေ့တွင်မူ လူပေါင်းများစွာ တို့သည် အလုပ် ကိုယ်စီလုပ်နေကြသည်။ အချို့ကကျောက်တုံးများကို ထွင်းနေကြသည်။ အချို့မှာ အုတ်ခဲထုနေကြသည်။ အားလုံး အလုပ်ကိုယ်စီ လုပ်နေကြသည်။ အင်္ဂုလိမာလည်း စူးစမ်းလိုသည်နှင့် ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ အဘ" အဂ္ဂဝမ္မာက အဘိုးအိုအား မေးလိုက်သည်။

"ဘုရားကျောင်းဆောက်မလို့"

"အရင်က ဒီနေရာမှာ ဘာရှိလဲ"

"အိမ်သေးသေးတစ်လုံးရှိတယ်။ အဲဒီအိမ်မှာပဲ ပူဇော်ကြတယ်။ ဝတ်တက်ကြတယ်။ စည်းဝေးသဘင်များလည်း အဲဒီအိမ်မှာပဲ ကျင်းပပြုလုပ်ကြတယ်။ အဲဒီအိမ်ကို ဟိုခွေးမသားစစ်သားတွေ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြတယ်။ ဒီအိမ်လည်း ဒီပြင်အိမ်တွေလိုပဲလို့ သူတို့ မှတ်ကြတယ်ထင်တယ်"

"အခုတော့ ဒီမှာ အုတ်တွေ ကျောက်တွေနဲ့ အခိုင်အမာဆောက်တော့မလို့လား"

"ဟုတ်တယ် ငါတို့ဘုရားကျောင်းကို မြင့်မြင့်ဆောက်ကြတာဟာ၊ ထုနဲ့ ထည်နဲ့ အခိုင်အမာဆောက်ကြတာဟာ ဘုရားသခင် အအေးဒဏ်၊ အပူဒဏ်ခံနေရတဲ့အတွက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ မြင့်မားတဲ့ ဘုံအထွတ်တွေ၊ ပြာသာဒ်တွေ တင်တာဟာလည်း ဘုရားသခင်ကို လူ့ယဉ်ကျေးမှုပြလိုတဲ့အတွက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ ခေါင်းလောင်းထိုးတာဟာလည်း ဘုရားသခင် နားပင်းနေတဲ့အတွက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါတွေဟာ ဘုရားကျောင်းကို ထူးခြားအောင်၊ တခြားအဆောက်အအုံတွေနဲ့ မတူအောင် ပြုလုပ်ဖန်တီးထားတဲ့အရာတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒီအရာဝတ္ထုတွေ၊ အဆောင်အယောင်တွေဟာ လူတွေကို ငြိမ်းချမ်းမှုပေးနိုင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားတစ်ခုကို ဖန်တီးပေးနိုင်တယ်"

အဘိုးအိုက ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

"ဒါပေမဲ့ "အဂ္ဂဝမ္မာတစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးအိုက စကားကိုဆက်နေပြန်သည်ဖြစ်၍ အဂ္ဂဝမ္မာ အသာ နားထောင်နေရသည်။

"ဒါပေမဲ့ ငါသိတာကတော့ လူဟာ ဘုရားသခင်အတွက် ဘုရားကျောင်းဆောက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အတွက် ဘုရားကျောင်းဆောက်တာ၊ အနုပညာကို တီထွင်ဖန်တီးတာ။ ဒီကမ္ဘာလောက တည်ဆောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မိမိရဲ့တည်ဆောက်မှုအပ်နှင်းတာ။ ကြည်ညိုတဲ့စိတ်ဟာ အနုပညာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကိုအားပေးလို့ ဆော်မှုပြုတယ်။ အင်း . . . အဲဒါ ထားပါဦး။ မောင်က ဘယ်သူလဲ။ ပြောပါဦး။ မောင့်ကို ဒီမှာတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါလား"

အင်္ဂုလိမာလသည် ဆရာသမားအသစ်တစ်ဦးကို တွေ့ရဘိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားပြီးလျှင် အဘိုးအိုအား ရိုသေလေးစားစွာ ဦးတိုက်လိုက်သည်။ အဘိုးအို ရှင်းလင်းပြောပြနေသည့်အချိန်အတွင်း အင်္ဂုလိမာလသည် မှင်တက်နေမိသူပမာ ရပ်နားထောင်နေသည်။ များသောအားဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်သာ နေလေ့ရှိသည်။ အဘိုးအိုသည်လည်း အင်္ဂုလိမာလအား အာသွက်လျှာသွက်နှင့် သူ့အယူအဆကို ရှင်းလင်းပြောပြနေသည်။ ထိုအချိန်၌ အဘိုးအိုသည် ဘုရားကျောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားတွေးခေါ်နေဟန်တူသည်။

အင်္ဂုလိမာလက သူ့အကြောင်းကို ပြောပြသည်။ အင်္ဂုလိမာလ၏ဇာတ်မြစ်ကို ကြားရသည့်အခါ ပထမတွင် အဘိုးအိုသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်မှ တင်းမာနေသည့် မျက်နှာအမူအရာမှာ ရုတ်တရက် လျော့သွားသည်။ အပြုံးရိပ်ကလေးပင် မျက်နှာတွင် မသိမသာ ပေါ်လာသည်။

"မင်းနာမည်ကတော့ ဟိန္ဒူလူမျိုးရဲ့ နာမည်ပါလား"

"အမေ အဖေပေးတဲ့ နာမည်ပါ" အင်္ဂုလိမာလက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ အဘိုးအို၏ အပြုံးသည် ဝါးလုံးကွဲအရယ်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်။

"ဒီလိုဆို မင်းဟာ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူပါ။ မိမိစိတ်နှလုံးထဲက ခံစားချက်ရဲ့ ရုပ်ပုံသွင်ပြင်ကို ကျောက်တုံးမှာ မြင်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ့်ရုပ်လုံးဖော်ကြည့်တော့ မရပါဘူး။ ရသလောက်တော့ ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရသလောက်ရတဲ့ ရုပ်လုံးဟာ ကျွန်တော့်ခံစားချက်ကို ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဖော်ထားတဲ့ ရုပ်လုံးဖြစ်မလာပါဘူး"

"မင်း ပညာသင်ကြားဆည်းပူးဖို့ လိုသေးတယ်။ ဖွဲ့ရှိရင်၊ အလေ့အကျင့်လုပ်ရင် အောင်မြင်မှုရနိုင်ပါတယ်။ မင်း ဒီရွာသားတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ သံသယဖြစ်နေတာ၊ အခုတော့ ငါ သံသယဖြစ်တာ မှန်နေတာပေါ့။ ငါလည်းပဲ မင်းလိုပဲ တစ်ရပ်တစ်ကျေးကလူပါပဲ။ နိုင်ငံတကာ၊ ဒေသ

mgyoe.com

mgyoe.com

တကာကို လှည့်လည်သွားလာနေတဲ့ လူဖြစ်တယ်။ ဒီရွာက ရွာသူကြီးက ခေါ်တာနဲ့ ဒီကိုရောက်လာခဲ့တယ်။ အင်မတန်တော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူ့ကို တွေ့ပြီး ပြီလား"

"တွေ့ပြီးပါပြီ၊ သူပဲ ကျွန်တော့်ကို သူ့ဆီမှာ နေခိုင်းထားပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် အဘက ဘယ်အရပ်သားလဲ အဘ"

"ငါ့ဇာတိ ဒေသကတော့ ကလိင်္ဂ၊ ငါက အရပ်တကာလှည့်နေတဲ့ ပရဗိုဇ်တစ်ဦး။ ငါ ဘုရားကျောင်းတွေ၊ နတ်ကွန်းနတ်ဗိမာန်တွေ ဆောက်တယ်။ ဘုရားကျောင်းတွေ အများကြီးဆောက်ပြီးပြီ။ ဘုရားကျောင်းတွေ၊ နတ်ကွန်းနတ်ဗိမာန်တွေကို ဘာဖြစ်လို့တစ်ပုံစံတည်း ဆောက်တယ်လို့ ထင်သလဲ။ လူတွေဟာ ဘယ်ဘုရားကျောင်း ဘယ်နတ်ကွန်းကို ရောက်သွား ရောက်သွား၊ ဘယ်နတ်ကွန်း နတ်ဗိမာန်ကိုကြည့်ကြည့် မြင့်မြတ်စင်ကြယ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး တညီတညွတ်တည်း ပေါ်လာဖို့လိုတယ်။ အဲဒီစိတ်ဓာတ်မျိုး ပေါ်လာစေလိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ နတ်ကွန်း၊ နတ်ဗိမာန်တွေကို တစ်ပုံတည်း ဖြစ်အောင် ဆောက်လုပ်ခဲ့တာ၊ အခုဆောက်နေတဲ့ ဘုရားကျောင်းဟာ ငါ ဆောက်တဲ့ နှစ်ဆယ်မြောက်ဘုရားကျောင်းပဲ"

"အခုလို ဘုရားကျောင်းတွေ ဆောက်တဲ့အခါမှာ ဘယ်နှရက်လောက် ကြာမှ အပြီးသတ်ပါသလဲ" အဂ္ဂိဝမ္မာက မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုသည် ပထမတွင်ရယ်လိုက်သည်။ နောက်မှပြုံးပြီးပြောသည်။

"အတိအကျ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာချင်လည်း ကြာတာပဲ။ မင်းလည်း အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ပဲ။ ခန့်မှန်းကြည့်လို့ ရပါတယ်။ ကဲ မင်းနဲ့ငါ ထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ အခု အချိန်ကျပြီ အလုပ်လုပ်တာတွေကို ကြည့်ပြီး ညွှန်ကြားပြောပြရဦးမယ်"

အဘိုးအိုသည် တောင်ဝှေးတဒေါက်ဒေါက်ထောက်ပြီး ထွက်သွားသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာလည်း အဘိုးအို၏နောက်က လိုက်သွားသည်။ အဘိုးအိုကို သူလေးစားကြည်ညိုနေသည်။ အဘိုးအိုထံမှ ခွဲခွာသွားလိုသည့် စိတ်ပင် ရှိတော့ဟန် မတူပေ။

"ဒီကျောက်တုံးတွေ ဘယ်ကသယ်လာတာလဲ အဘ" အဂ္ဂိဝမ္မာက စုံစမ်းကြည့်ပြန်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ရေအိုင်ကြီးအနားမှာ ကျင်းကြီးရှိတယ်။ အဲဒီ ကျင်းကြီးထဲမှာ ဘုရားကျောင်းဆောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတွေရှိတယ်"

အဘိုးအိုသည် အဂ္ဂိဝမ္မာ၏အမေးကိုဖြေရင်း ရှေ့သို့ လှမ်းသွားသည်။ သူတို့နှင့်ပါလာသူတစ်ဦးက ပြောသည်။ "လာ ကျွန်တော်လိုက်ပြမယ်"

"အို . . . ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အခု ကျွန်တော် ရွာအကြောင်းသိပြီပဲ။ လမ်းကိုသာ ပြလိုက်ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ဘာသာ သွားပါ့မယ်"

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ထိုလုလင်၏ပခုံးကိုပုတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ လုလင်သည် ရေအိုင်ကြီးရှိရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။ လူပေါင်းများစွာတို့သည် ကြီးမားသည့် အညိုရောင်ကျောက်တုံးကြီးများကို သယ်နေကြသည်။ သန်မာထွားကျိုင်းသော ယောကျ်ားများသည် ကျောက်တုံးကြီးများကိုသယ်ပြီး တောင်ကုန်းပေါ်တဖြည်းဖြည်းတက်နေကြသည်။ သူတို့တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း ချွေးများရွှဲရွှဲစိုနေသည်။ သူတို့အားလုံးသည် ရွာသူရွာသားများဖြစ်ကြသည်။ အလုပ်သမားများ မဟုတ်ကြ။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထစနစ်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းလုပ်အားပေးပြီး ဘုရားကျောင်း ဆောက်လုပ်ရာ၌ တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ကူညီနေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ရေအိုင်ကြီးရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရေအိုင်ကြီးသည် တောင်ကုန်း၏ အောက်ခြေ၌ရှိသည်။ ဘေးပတ်လည်၌ ရွာများ၊ ဆီးပင်များရှိသည်။ ကျေးငှက်များအော်မြည်သံကို အဝေးမှပင် ကြားနေရသည်။ ရွာ၏ အလှအပ အသာယာဆုံးနေရာသည် ထိုနေရာပင်ဖြစ်ဖို့ရှိသည်။ ထိုနေရာမှစပြီး လယ်ယာမြေစသည်။ ထိုနေရာရှိမြေမှာ စိမ်းလန်းစိုပြည်လှသည်။ စိမ်းလန်းစိုပြည်သော လယ်ယာမြေကို ကျော်လွန်သွားသည့်နောက်တွင်ကား ခြောက်သယောင်းနေသော မြေကိုသာတွေ့ရသည်။ ကျပ်တီးမြေဖြစ်၍ သီးနှံပင်များလည်း မဖြစ်ထွန်းတော့ပေ။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် တောင်ကုန်းအောက်ဘက် ဆင်းလာသည်။ သူ့ခြေထောက်အောက်က မြေသည် နောက်ခံသမိုင်းရှိနေသည့် မြေဖြစ်သည်။ ယင်းမြေပေါ်၌ တစ်ချိန်က သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်များ၏ လျှပ်စီးကဲ့သို့ လျင်မြန်သောမြင်းများပြေးလွှားခဲ့ကြပြီး နောက်တစ်ချိန်၌ကား ရုဒ္ဒဒမန ဘုရင်

mgyoe.com

mgyoe.com

၏ လေအဟုန်ကဲ့သို့ သွက်လက်သောမြင်းများ ကဆုန်ပေါက်ခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ ယင်းတောင်ကုန်းဒေသအတွက် လူပေါင်းများစွာ အသက်စတေးခဲ့ကြရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် တောင်ကုန်းမြေကား ယင်းအဖြစ်အပျက်အားလုံးကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်ပြီး ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည့်အလား ထင်နေရသည်။ စကားမပြောတတ်သည့် ကြီးမားသောရုပ်တုကြီးကဲ့သို့ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် တောင်စဉ်ရေမရ စဉ်းစားစိတ်ကူးနေသည်။

"ဒီအဘိုးကြီးဟာ ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ဒါလောက် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းပြောပြသလဲမသိဘူး။ ငါလည်း သူ့လိုပဲ ဒီရွာမှာ ဧည့်သည် အာဂန္တုတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်ဖြစ်တယ်ထင်တယ်။ ငါ့ကို ရုပ်တုလုပ်ခိုင်းဖို့ ရွာသူကြီးကများ သူ့ကိုပြောထားသလားမသိဘူး။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် သူ ငါ့ကို ဒါလောက် ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာနဲ့ ဒါလောက် အကျယ်တဝင့်ရှင်းလင်းပြောပြနေစရာမလိုဘူး။ မျက်ကွယ်အရာဝတ္ထုအတွက် စိတ်စောနေတဲ့ ဘုရားတရားကြည်ညိုသူရဲ့ စိတ်နှလုံးဟာ သူစိမ်းတစ်ရံ ဆံတစ်ဦးကို မိမိ ချစ်မေတ္တာဖြင့် မစိမ့်ထုံ မသွန်းလောင်းနိုင်ဘူးလား။ စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပုံရတယ်။ သူနဲ့ အသိအကျွမ်း ဖြစ်ရတဲ့အတွက် ငါ့ကံကြမ္မာကို အများကြီးကျေးဇူးတင်ထိုက်တယ်။

"ငါ ရုပ်တု ထုလုပ်နိုင်ပါ့မလား။ ငါ ထုလုပ်တဲ့ ရုပ်တုဟာ ဘုရားသခင်ကို ကိုယ်စားပြုနိုင်ပါ့မလား။ ဘုရားတရားကြည်ညိုသူ၊ သဒ္ဓါပွားများသူများရဲ့ အကြည်အညိုအကန်တော့ခံ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ဖြစ်နိုင်ဖို့လမ်းမရှိဘူး။ ငါ့ ရုပ်တုတွေဟာ စကားမပြောကြဘူး၊ အသက်မရှိကြဘူး။ ငါ ရုပ်တုထုလုပ်မလား။ ထုလုပ်နိုင်ပါ့မလား။ ရုပ်တုဟာ အနုပညာလက်ရာဆိုတာတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြည်ညိုမှု၊ သဒ္ဓါပွားများမှုကသာ ရုပ်တုထဲမှာ အသက်သွင်းပေးနိုင်တယ်။ ငါဟာ လုလင်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးတယ်။ ငါ့မှာ ပျိုရွယ်သူတို့ရဲ့ ဝါသနာစရိုက်ဖြစ်တဲ့ လောဘတွေ ရှိတယ်။ ကာမဂုဏ်ခံစားလိုတဲ့ စိတ်တွေရှိတယ်။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ ရုပ်တုထုလုပ်နိုင်ပါ့မလား။ ဒီမှာလည်း နာသိကမှာ ကြုံတွေ့ရတာမျိုး ကြုံတွေ့နေရဦးမှာလား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဖြစ်နိုင်ဖို့လမ်းမရှိဘူး"

mgyoe.com

အဂ္ဂဝမ္မာသည် တောင်ကုန်းအောက်ခြေသို့ ပြေးသည်။ သူ့ရှုး တစ်ယောက်အသွင်ကဲ့သို့ ပြေးသည်။

ပြေးရင်းပြေးရင်း ရေအိုင်ကြီးအနီး ရောက်သောအခါ နားလိုက်သည်။ ခြောက်သွေ့သော နေရာဖြစ်သည်။ အနိမ့်ပိုင်း၌သာ ရေရှိသည်။ ရေအိုင်ကြီး၌ မြင့်မားသော လှေကားထစ်ကြီးများကို ပြုလုပ်ထားသည်။ နာသိက မြို့က ရေချိုးဆိပ်ကြီးများနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူနေသည်။ နေရာအနည်းငယ်၌သာ လျှင် စိမ်းလဲ့ကြည်လင်သောရေ တောက်ပနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရွာထဲ က မိန်းမများသည် ရေအိုးကို သယ်ဆောင်လျက် မာန်ပါပါ ခြေလှမ်းများဖြင့် ရေခပ်ရန် ထိုနေရာသို့ သွားကြလာကြသည်။ ထို မိန်းမများကို တွေ့ရသည့် အခါ အဂ္ဂဝမ္မာသည် သူ၏စရိုက်ဟောင်း၊ အကျင့်ဟောင်းအတိုင်း ထိုနေရာရှိ ကျောက်တုံးတစ်ခုပေါ်၌ ထိုင်လိုက်သည်။

မိန်းမများသည် မိမိတို့အိမ်တွင် သောက်ဖို့သုံးဖို့အတွက် ရေလာခပ်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရေလာခပ်သည့် မိန်းမတိုင်း ရေတစ်အိုးကျစီ သယ်ပြီး အနီးအနားရှိ ခြံဥယျာဉ် သန့်စွမ်းရေးအတွက် ရေမြောင်းတစ်ခုထဲ တွင် ရေခပ်လောင်းကြရန် ရွာသူကြီးက အမိန့်ပေးထားပုံရသည်။ ဥယျာဉ်မှာ ကြီးကြီးမားမားတော့ မဟုတ်ပေ။ သစ်ပင်များသိပ်သည်း ထူထပ်စွာ ပေါက် နေသည်။ အရိပ်အာဝါသ အလွန်ကောင်းသည်။

အခြားတစ်ဖက်၌မူ လူနှစ်ဆယ်အစိတ် ကျောက်ကျင်းကြီးထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာထိုင်နေသည့် နေရာမှာ ကုန်းမြင့်ဘက်တွင် ဖြစ်၍ အားလုံးကိုအပေါ်မှ လှမ်းမြင်နေရသည်။ သို့ရာတွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြည့်နေသဖြင့် မြင်ကွင်းမှာ ပြတ်ပြတ်သားသားမရှိလှပေ။ လူတွေ အော်ဟစ် ဆူညံနေကြသည့်အသံကို ကြားနေရသည်။ ဤနေရာသည် တောင်ကုန်း ဒေသဖြစ်သည်။ အပေါ်ပိုင်း၌ မြေဩဇာကောင်းသည့်မြေ ရှိသော်လည်း မြေကြီး၏အောက်လွှာ၌မူ ကျောက်တုံးများလည်း ရှိသည်။ ယင်းအချက်မှာ အဂ္ဂဝမ္မာအနေဖြင့် ရေအိုင်ကြီးထဲက ကျောက်တုံးများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးကြည့် သဖြင့် သိရသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ကျောက်ကျင်းကြီးကို ကြည့်ရှုရန် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရေအိုင်ကြီးသို့ရောက်သည့်အခါ

mgyoe.com

mgyoe.com

တောင်တွေး မြောက်တွေး တွေးနေမိသည်။ သူ့ကိုတစ်စုံတစ်ခုသောအရာက ဤရွာ၌နေရန် လှုံ့ဆော်နေသည်ဆိုလျှင် အခြားတစ်စုံတစ်ခုသော အရာက သူ့ကိုအဝေးမှ လှမ်းခေါ်နေသည်ဟု ထင်နေရသည်။ နာသိက မြို့ကလည်း တစ်ချက်တစ်ချက် ဝင်နှောင့်နေသည်။ ဤရွာ၌ ရက်ရှည်လများ နေမည် ဆိုသည့်အချက်ကို အတိအကျ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးမှ ကျောက်ကျင်းကို သွား ရောက်လေ့လာရမည်ဖြစ်သည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဝေခွဲမရ၍ အကြံအိုက်နေသည်။

ထို့နောက် အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး ဥယျာဉ် ဘက်ထွက်သွားသည်။ ထိုနေရာ၌ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်မှတစ်ပါး အခြား မည်သူကိုမျှမတွေ့ရ၍ စိတ်ချလက်ချ လျှောက်သွားသည်။ ဥယျာဉ်တံခါးဝ ရောက်သောအခါ ရုတ်တရက်ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။ မမျှော်လင့်သည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုကို သွားတွေ့သည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် မျက်စိကိုတစ်ချက် မှိတ် ထားလိုက်သည်။ ရွာသူကြီးသား ဓနဥ္စယသည် အချိုးအစားပြေပြစ်လှပ သည့် မိန်းမပျိုတစ်ဦးနှင့်မေးကိုတို့ကာ တို့ကာနှင့် စကားနီးနှောနေသည်။ နှစ်ဦးစလုံးပင် ဆီးပင်အောက်က ချုံတစ်ခုထဲတွင် လဲလျောင်းနေကြသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာ၏ ခြေသံကြားရသည့်အတွက် သူတို့နှစ်ဦး ကျီးကြည့် ကြောင်ကြည့် ဖြစ်သွားကြသည်။ ဓနဥ္စယသည် အဂ္ဂိဝမ္မာကို မျက်နှာထား တင်းတင်းထားပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးမှ မီးလျှံများ ထွက်နေသလားဟု အောက်မေ့ရသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဘာမှမပြောဘဲ နောက်ဘက်ပြန်လှည့်သည်။ သစ်ပင် နှစ်ပင် သုံးပင် ကျော်သွားသောအခါ ကျောက်ကျင်းရှိရာသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။ ဓနဥ္စယ သူ့ကိုမျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာကမူ နောက်ဘက် ပြန်လှည့်ပြီး ကြည့်ပင်မကြည့်ဝံ့တော့ပေ။ နာသိကမြို့က ဘာသာရေး အစွဲ အလမ်းကြီးသူများသည် သူ့နောက်လိုက်သွားပြီး ယခုထက်တိုင်ပင် ခဲမိုး ရွာချကြတုန်းပင်ရှိသေးသည်ဟု အထင်ရောက်နေသည်။

■

mgyoe.com

mgyoe.com

[၁]

အဂ္ဂဝမ္မာသည် စိတ်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုတစ်ချိန်တည်း၌ အလိုဆန္ဒအမျိုးမျိုးသည် နေရာဌာနအသီးသီးမှ ဆွဲဆောင်နေကြသည်။ သူ၏စိတ်သည် ယခု ဤနေရာ၌ရှိနေပြီး နောက်တစ်ချိန်တွင် တခြားနေရာ ရောက်ရှိသွားသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်ချက်မချနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ဇဝေဇဝါ မသေမချာ ဖြစ်နေသည်။

သူကြီးသားခနဥယကို မိန်းမပျိုတစ်ဦးနှင့် တိတ်တဆိတ်ချိန်းတွေ့နေသည်ကိုတွေ့ရသည်အခါ သူလန့်သွားသည်။ ရွာသူကြီးအိမ်သို့ပင် ပြန်သွားလိုစိတ်မရှိတော့ပေ။ သူ့တွင် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ခနဥယသည် သူ့ကိုချမ်းသာပေးတော့မည်မဟုတ်ပေ။ အိမ်သို့မပြန်ဘဲ ဧညကဋက မြို့သို့ တန်းသွားဖို့ပင် သူစိတ်ကူးလိုက်သေးသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ခဏ အတောအတွင်း၌ပင် စက်ရုပ်ကဲ့သို့ ရွာဘက် ပြန်လှည့်သွားသည်။

တဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာရင်း ရွာသူကြီးအိမ် ရောက်လာသည်။ ရွာသူကြီးသည် ညောင်ပင်ရင်းရှိ ခုံပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ ရွာသူကြီး၏အနီးတွင် ဘုရားကျောင်းကို ကြပ်မတ်ပြီး ဆောက်လုပ်နေသည့် အဘိုးအိုကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည့်အခါ လက်အုပ်ချီရှိခိုးဆက်လိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ကျောက်ကျင်းကိုမြင်ခဲ့ပြီလား" အဘိုးအိုက မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့ မြင်ခဲ့ပါတယ်"

"ကျောက်က နည်းနည်းတော့ ဆတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်ကောင်းတယ်။ ပွတ်တိုက်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျောက်သလင်းကိုတောင် ပြိုင်ရဲတယ်။ သဘောကျခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

အမှန်မှာ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ကျောက်ကိုစူးစမ်းလေ့လာခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် အဘိုးအိုကို ယင်းသို့ပြန်ပြောခြင်းမှတစ်ပါး အခြား မည်သို့ပြန်ပြောမည်နည်း။

"အချိန်ကောင်းအခါကောင်းမှာ သား ငါတို့ဆီရောက်လာတယ်။ ငါတို့ မင်းအကြောင်းကို ပြောနေကြတယ်။ ပြောစမ်းပါဦး၊ တို့ရွာမှာနေရတာ ပျော်ရဲ့လား"

ရွာသူကြီးက မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒါဖြင့် ဒီရွာမှာ နေမယ် မဟုတ်လား၊ မပျော်ဘူးဆိုရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသာပြောနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး တွေးတောစဉ်းစားနေသည်။ တစ်စုံတစ်ခု ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီအတွင်း သူ၏နှုတ်မှ ရုတ်တရက် "ဟုတ်ကဲ့" ဟု ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ "သား" ဟုခေါ်လိုက်ခြင်းသည် သူ့အပေါ်တွင် ဩဇာအရှိန်အဝါ လွှမ်းမိုးသွားသည်။ ယင်း ချိုသာအေးမြသည့် ဝေါဟာရ စကားလုံးကို သူမကြားရသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသွားပြီ။ ရွာသူကြီးသည် ဩဇာအရှိန်အဝါ ကြီးမားသည်။ သူ့စကားကို တွန်းလှန် ပယ်ဖျက်လိုက်ဖို့ မလွယ်ကူပေ။

"ဒီလိုဆိုရင် ရုတ်တု ထုလုပ်တဲ့အလုပ်ကို စပေတော့။ မင်း နေထိုင် စားသောက်ရေးအတွက် အစီအစဉ်လုပ်ဖို့ ငါ မနေ့ဥယကို ပြောလိုက်မယ်။ မင်းနေချင်တဲ့နေရာမှာ တဲကလေးအဆောက်ခိုင်း၊ အလုပ်လုပ်ဖို့ အလုပ်သမားတွေ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကိုလည်း ခနဥ္စယက စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ်။ သား ခနဥ္စယကို ငါ့ဆီလွှတ်လိုက်စမ်း"

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ရုတ်တရက်တွန့်သွားသည်။ ခနဥ္စယထံသွားရန် မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ အိမ်ပြန်ရောက်လာပြီလား၊ ပြန်မရောက်သေးဘူးလား ဆိုသည်ကိုလည်းမသိပေ။ သို့ရာတွင် ရွာသူကြီး၏အမိန့်ကိုလည်း မငြင်းဆန်ရဲ၍ အိမ်နောက်ဘက်သွားပြီး ခနဥ္စယအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်သည်။ ခနဥ္စယ အိမ်ပြန်ရောက်မလာသေးပေ။ အဂ္ဂဝမ္မာ စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ ရွာသူကြီးထံ တစ်ဖန် ပြန်သွားပြီး "ခနဥ္စယ အိမ်မှာမရှိဘူး" ဟု အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

"ဘယ်သွားသလဲ" ရွာသူကြီးက မကျေမနပ်သည့်အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။

"ကျွန်တော် မသိပါဘူး"

"မင်းနဲ့အတူ ထည့်လိုက်တာပဲ။ အတူပြန်မလာဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြန်မလာပါဘူး"

"ဒီကောင် အကျင့်တော်တော်ပျက်နေတယ်။ အခုတလော ဒီကောင်ကို ကြည့်လို့ကိုမရပါဘူး။ ကဲ နေပေစေတော့"

ရွာသူကြီးသည် အတော်မကျေမနပ်ဖြစ်နေပုံရသည်။ အနီးတွင် သူ့ဧည့်သည်အာဂန္တုအဘိုးအိုထိုင်နေသည်ဖြစ်၍ စိတ်ကို ထိန်းထားလိုက်ဟန်တူသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲကောင်း ပေါက်ကွဲပေလိမ့်မည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် နောက်ဘက်အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်မသွားတော့ပေ။ ညောင်ပင်ကြီး၏နောက်ဘက်အကွယ်တွင်သွားပြီး တစ်ယောက်တည်း တိတ်တဆိတ်ထိုင်နေသည်။ အဘိုးအိုနှစ်ဦးက သူ့ကိုမမြင်ရပေ။ ကွယ်နေသည်။ သူကလည်း အဘိုးအိုနှစ်ဦးကိုမမြင်ရပေ။ ကြားထဲတွင် ကြီးမားလှသည့် သစ်ပင်ပင်စည်ကြီးခြားနေသည်။ ညောင်ပင်၏အနီးတွင် မြင့်မားသည့် ကောက်ရိုးပုံကြီး တစ်ပုံလည်းရှိသည်။ ချည်ထားသည့်နွားသည် ထိုကောက်ရိုးပုံမှ ကောက်ရိုးကို ဆွဲဆွဲယူပြီး စားနေသည်။

"သူငယ်ကြည့်ရတာ အလားအလာရှိပုံရတယ်" အဘိုးအိုက ပြောလိုက်သည်။

လူချင်းတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မမြင်ရသော်လည်း ပြောသည့်အသံကို ကြား

mgyoe.com

mgyoe.com

နေရသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် အဘိုးအိုက သူ့ကိုရည်ညွှန်းပြီး ပြောသည် ဆိုသည်ကို သိသည်ဖြစ်၍ နားစွင့်နေသည်။

"သူ့ကို အလုပ်လုပ်ခိုင်းကြည့်ပြီးပြီလား" ရွာသူကြီးက မေးလိုက်သည်။

"အလုပ်တော့ လုပ်ခိုင်းမကြည့်ရသေးဘူး။ ရုပ်တုတစ်ခုနှစ်ခု ထုခိုင်း ကြည့်ရဦးမယ်။ လက်ရာမဆိုးဘူးဆိုရင်တော့ သူထုလုပ်တဲ့ ရုပ်တုတွေကို ဘုရားကျောင်းမှာထားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်။ သူ့ကိုအခွင့်အရေး ပေးပြီးတော့ ကြည့်ရမယ်"

"ဆရာကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်"

"ဒီအရွယ်မှာ ဘာမဆို တတ်သိနားလည်ထားပြီးဖြစ်ဖို့မလိုပါဘူး။ တတ်သိနားလည်ထားပြီးလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တတ်သိနားလည်လိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ လုံ့လဝီရိယစိုက်ထုတ်ပြီး အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုရင်ပဲ လုံလောက် ပါပြီ။ ကျုပ် ဒီလူငယ်နဲ့ စကားပြောကြည့်ပြီးပါပြီ။ တတ်သိနားလည်လိုတဲ့ ဆန္ဒ သူ့မှာ အများကြီးရှိတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုနေအခါမှာ သူ ပညာပြည့်ဝနေပြီလို့တော့ ပြောလို့မရသေးဘူး။ သူ့အများကြီး အလားအလာ ရှိတယ်။ သင်ရင် အများကြီးတတ်သိနားလည်နိုင်တယ်။ ကျုပ်လည်း ရှိနေ တာပဲ။ ကျုပ်သူ့ကို အကူအညီအစွမ်းကုန်ပေးနိုင်တယ်"

အဘိုးအိုပြောပြနေစဉ် ခဏ၌ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ထူးထူးခြားခြား စိတ် အား ထက်သန်နေသည်။

"မှန်ပါတယ်၊ ဆရာကြီးပြောတာ သဘာဝကျပါတယ်"

"ရုပ်တု လုပ်တယ်ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ အချိန်အများကြီး ပေးရတယ်။ အသက်မရှိတဲ့ကျောက်တုံးကို အသက်ရှိလာအောင် လုပ်ပေး ရတဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဘုရားကျောင်းကို အကြိမ်များစွာ ဆောက်လုပ်လို့ ရပေမဲ့ ရုပ်တုဆိုတာကတော့ စိတ်ရှိတိုင်း ထထုလုပ်လို့ရတာမျိုး မဟုတ် ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အခုကစပြီးအလုပ်စရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အစီအစဉ်လုပ်ဖို့ ပြောထားပြီးပါပြီ။ ကျုပ်တစ်ခု စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီလူငယ်ဟာ လက်ရာတော်တဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက် ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်ဘူးလားဆိုတာ ကျုပ် နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုနေအချိန်အခါမှာ လက်ရာတော်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေကိုရဖို့ဆိုတာ

mgyoe.com

mgyoe.com

မလွယ်ပါဘူး။ စစ်ဖြစ်နေတဲ့အချိန် မဟုတ်လား။ ဘယ်နေရာမဆို မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေတယ်။ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင်ဟာ အနုပညာရှင်တွေကို ဆန်းဆန်းပြားပြားအလုပ်တွေလုပ်ခိုင်းနေတယ်။ အနုပညာရှင်တွေ အခု သိပ်ရှားနေတယ်။ ကျုပ်တို့ဆီမှာ ငွေကြေးခနလည်း ဒါလောက်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ပါ့မယ်။ ဆရာကြီးရှိနေရင်တော့ ဒါလောက်စိတ်ပူစရာမရှိဘူးထင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့ စိတ်ချလက်ချသာနေပါ"

ရွာသူကြီးနှင့်အဘိုးအိုသည် အတန်ကြာစွာ စကားမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ထို့နောက် အဘိုးအိုထသွားသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် စိတ်ပေါ့ပါးသွက်လက်သွားသည့်အလား ဟိုဟိုသည်သည် လှည့်လည် သွားလာနေသည်။ သူကိုယ်တိုင် အဆုံးအဖြတ်မပေးနိုင်သည့်အချက်ကို လူကြီးသူမများက ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သည်။ ထိတ်လန့်စိုးရွံ့နေသည့်စိတ်ကား သူ့တွင် ယခုထက်တိုင် ပျောက်မသွားသေးပေ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရတော့မည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို သိရသည့်အတွက်လည်း ကျေနပ်အားရနေသည်။ အဘိုးအိုဆရာကြီးထံမှလည်း အကူအညီရတော့မည်။ သူ့အနေဖြင့် ပညာများစွာ တတ်သိနားလည်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိနေသည်။

လျှောက်သွားရင်း လျှောက်သွားရင်းနှင့် အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ရွာဝင်တံခါးဆီရောက်သွားသည်။ ဝင်းတံခါးပေါ်တွင် လက်တင်ပြီး ရွာပြင်ဘက် ငေးကြည့်နေသည်။ နွားများသည် ရွာဘက်ပြန်လာကြသည်။ နွားများ၏ နောက်က နွားကျောင်းသားများ လိုက်လာကြသည်။ နွားများသွားသည့်လမ်း၌ ဖုန်တထောင်းထောင်းထနေသည်။ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ရေအိုးရွက်ထားသည့် မိန်းမများလည်း မိမိတို့အိမ်ရှိရာသို့ ပြန်လာကြသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ယင်းမြင်ကွင်းများကို ရပ်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် မကြာမီက ဓနဥ္စယနှင့် ပပူးပလဲလုပ်နေသည်ကို သူတွေ့ခဲ့ရသည့် မိန်းမပျိုလည်း ထိုနေရာမှပင် ဖြတ်ပြန်လာသည်။ ထိုမိန်းမပျိုကို တွေ့မြင်ရသည့်အခါ ရုတ်တရက်မျက်နှာလွှဲပြီး အိမ်ဘက်ပြန်လှည့်လာသည်။ ထို မိန်းမပျိုကမူ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးပြသွားသည်။

ထို့နောက် ဓနဥ္စယသည် ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့် တုတ်ကိုဝင့်ကာဝင့်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကာ ပြန်လာသည်။ ဓနဥ္စယ ရွာတွင်းဝင်လာချိန်၌ အဂ္ဂဝမ္မာသည် နွားချည်ထားသည့်နေရာ ရောက်နေပြီ။ ထိုနေရာ၌ ရွာသူကြီးထိုင်နေသည်။ ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှသည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးတောစဉ်းစားနေပုံရသည်။

ဓနဥ္စယကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရွာသူကြီး ရုတ်တရက်ထလိုက်သည်။

"မင်း ခုမှပြန်လာသလား။ ဟိုသူငယ်ပြန်လာတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ" ရွာသူကြီးက မျက်နှာထားနှင့် မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဥယျာဉ်ထဲသွားနေတယ်"

ဓနဥ္စယက အဂ္ဂဝမ္မာကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်လိုက်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာက နွားပေါက်ကလေးကျောကို သပ်ပေးနေသည်။

"မင်း မရှက်ဘူးလား၊ ငါက ဧည့်သည်ကို ရွာထဲလိုက်ပြဖို့ ခိုင်းလိုက်တယ်၊ မင်းက ငါခိုင်းတာကို မလုပ်ဘဲနဲ့ ရွာရိုးလျှောက်လည်နေတယ်။ ဥယျာဉ်ထဲ ဘာသွားလုပ်နေရတာလဲ။ အိမ်မှာ လုပ်စရာမရှိလို့လား။ မင်းအကြောင်း ငါအားလုံးသိတယ်။ မင်း သတိထားနေပါ။ သွား . . . နွားတွေကို ကြည့်နေရာချထားလိုက်"

ရွာသူကြီးသည် သူ့သားကို အတော်ကလေး ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

ဓနဥ္စယ အိမ်နောက်ဖေး ထွက်သွားသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာကမူ ဧည့်ရိပ်သာရှေ့ သွားရပ်နေသည်။ ပို့ပြီး အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေရသည်။ သူ တို့မီးရှို့မီးလုပ်သောကြောင့်သာ ဖခင်က ဆူပူကြိမ်းမောင်းသည်ဟု ဓနဥ္စယ အမှတ်မှားသွားတော့မည်။ ယင်းသို့တွေးပြီး စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသည်။

ဓနဥ္စယသည် အဂ္ဂဝမ္မာကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်ပြီး အနီးမှဖြတ်သွားသည်။ မျက်လုံးလည်း ရဲရဲတောက်နေသည်။ သူ့အမူအရာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် "ဒီကောင်ကြောင့် ငါ အကြိမ်းခံရတာ"ဟု အခဲမကျေဖြစ်နေပုံရသည်။ အကယ်၍ အဂ္ဂဝမ္မာသာ ရှိမနေလျှင် သူ့ဖခင်ကို တစ်နည်းတစ်လမ်း လှည့်ပတ်ပြောမှာ သေချာသည်။ ယခုမူ အခဲမကျေသည့် မျက်နှာထားဖြင့်သာလျှင် နွားများဆီထွက်သွားသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာလည်း ဧည့်ရိပ်သာထဲဝင်ပြီး တစ်ဦးတည်း မျက်နှာမကြည်မသာနှင့် ထိုင်နေသည်။

■

mgyoe.com

mgyoe.com

[၆]

ဝါခေါင်လ အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်လုံးလိုလို မိုးသားတိမ်လိပ်များ ညှို့မှိုင်းအုံ့ဆိုင်းနေသည်။ သဲသဲမဲမဲ ရွာသည့်အခါရွာလိုက်၊ ဖွဲဖွဲကလေးရွာသည့်အခါ ရွာလိုက်နှင့် မိုးသည်အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းနေသည်။ မိုးကောင်းကင်သည် အောက်သို့ နိမ့်ကျလာလိုက်၊ အထက်သို့ မြင့်တက်သွားလိုက်ဖြစ်နေသည်။ သာယာစိုပြည်သော ရာသီဥတုဖြစ်သည်။ စိမ်းလန်းသော စပါးပင်များသည် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားနေကြသည်။ နေရာ အနှံ့အပြားတွင် အိုင်များထွန်းနေသည်။ ချောင်းများ၊ မြောင်းများ ရေပြည့်နေသည်။ ကျောက်ကျင်းကြီးထဲတွင်လည်း ရေတင်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အနားယူနေသည်။ အပန်းဖြေနေသည်။

မိုးရွာသွန်းသောကြောင့် ဘုရားကျောင်းဆောက်သည့် အလုပ်ကိုပင် ရပ်နားထားကြရသည်။ နံရံများမှာ မြင့်တက်နေကြပြီ။ အမိုးအောက်တွင်လည်း ကျောက်တုံးကျောက်ခဲအသစ်များကို မံပြီး အင်္ဂတေကျံပြီးလေပြီ။ သို့ရာတွင် မိုးအဆက်မပြတ် ရွာသွန်းနေသည်ဖြစ်၍ ဘုရားကျောင်းဆောက်သည့်အလုပ်ကို လုပ်လက်စ တန်းလန်းရပ်ထားရသည်။ မိုးဥတုကာလ မိုးများသည့်အချိန် အလုပ်သမားများ အလုပ်ခွင်လာရောက်ဖို့ မလွယ်ကူပေ။

အဂ္ဂိဝမ္မာအတွက် နေစရာစီမံပေးထားသည်။ တောင်ကုန်းပေါ်၌

mgyoe.com

mgyoe.com

သစ်ပင်များ၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် အဂ္ဂဝမ္မာအတွက် တဲတစ်လုံး ဆောက်ပေးထားသည်။ သူ့တဲအေားတွင် အဘိုးအိုလည်း တဲတစ်လုံးထိုးပြီး တစ်ကိုယ်တည်းနေထိုင်သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာ၏ တဲထဲတွင် ကျောက်တုံးများကို လည်း စုပုံပေးထားသည်။ သူနှင့်အတူတကွ အလုပ်သမား သုံးလေးယောက် အမြဲလိုလိုပင် ရှိနေသည်။

ဓနဥ္စယသည် ဖခင်၏တာဝန်ပေးချက်အရ အဂ္ဂဝမ္မာထံ မကြာခဏ လာရောက်လေ့ရှိသည်။ သူ၏အလုပ်မှာ အဂ္ဂဝမ္မာ၏နေထိုင်စားသောက်ရေး အဆင်ပြေ မပြေ ကြည့်ရှုအကဲခတ်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဓနဥ္စယနှင့် အဂ္ဂဝမ္မာတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပက်ပင်းတွေ့ကြသော်လည်း စကားကို ဟက်ဟက်ပက်ပက်မပြောကြပေ။ သူတို့နှစ်ဦး၏ အကြားတွင် အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှကွာဟမှု ရှိနေသည်မသိပေ။

ဓနဥ္စယသည် ရွာထဲတွင် ဂိုဏ်းဖွဲ့ထားသည်။ အုပ်စုစုထားသည်။ သူကြီးသားဖြစ်သည့်အတွက် သူ့သြဇာသည် လူငယ်များစွာ၏အပေါ်တွင် စူးရှနေသည်။ သူမျက်ရိပ်တစ်ချက်ပြလိုက်သည်နှင့် သူ့အလိုကျလိုက်လုပ် မည့် လူငယ်များမှာ အရေအတွက်မနည်းပေ။ တစ်ခါသော် အဂ္ဂဝမ္မာသည် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ကျောက်ကျင်းဘက်ဆင်းလာသည်။ ထိုအခိုက် တစ်စုံ တစ်ဦးက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ သူ့ကိုကျောက်ခဲဖြင့်လှမ်းပစ်လိုက်သည်။ သူ့အနား အနီးကပ်ပြီး ကျောက်ခဲရှုပ်သွားသည်။ သီသီကလေး လွတ်သွားသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။ ဓနဥ္စယ၏နောက်လိုက်များထဲက တစ်ယောက်ယောက်၏လက်ချက်ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ သံသယဝင်လာသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် အဂ္ဂဝမ္မာသည် ရွာထဲဖြတ်သွားသည်။ သူ့ရှေ့တွင် မိန်းမပျိုတစ်သိုက် ရေအိုးကိုယ်စီရွက်ပြီး ရေအိုင်ကြီးဆီ ဦးတည်သွားနေ ကြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် မိန်းမပျိုတစ်သိုက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။ ယင်းအခွင့်ကောင်းကို ချောင်းနေသည့်ပမာ ဓနဥ္စယသည် အိမ် တစ်အိမ်ထဲက ဖြုန်းခနဲ ထွက်လာသည်။ သူနှင့်အတူ သူ့အဖော်သုံး လေး ယောက်လည်း ဟားတိုက်ပြီး လိုက်ပါသည်။ သူတို့ အဂ္ဂါဝမ္မာကို ပြောင် လှောင်ကြသည်။ မိန်းမပျိုများက နောက်ပြန်လှည့်ပြီး အဂ္ဂဝမ္မာကို ကြည့်ကြ သည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ကြောက်လည်းကြောက်၊ ရှက်လည်းရှက်သွားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးနှင့် ဟိုဟိုသည်သည် လှမ်းကြည့်သည်။ ခနဥယတို့ လူသိုက်က ဟားတိုက်မရပ်သေးပေ။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် သုတ်ခြေတင်ပြီး တစ်နေရာထွက်သွားသည်။ ရွာသူကြီးထံသို့လည်း သွားမတိုင်ဝံ့ပေ။ ကြိတ်မှိတ်၍သာ သည်းခံနေရရှာသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာအား လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ချစ်သူမေတ္တေယီကြောင့် နာသိကမြို့တွင်ကြုံခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောင်းသတိရလိုက်ရုံဖြင့်ပင် သူ ကျောချမ်းသွားသည်။ အလားတူအဖြစ်မျိုး တစ်ဖန်ကြုံရပြန်ပါက ထွက်ပေါက်ပြေးပေါက် ရှာကောင်းရှာလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်နှင့်သာ သူတိုက်ပွဲဝင်လိုသည်။ သူတစ်ပါးနှင့် ရန်မပွားလိုပေ။ အေးအေးဆေးဆေး ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ်နေရသည်ကိုသာလျှင် ကျေနပ်နှစ်သက်သည်။

ယခုအခါ၌မူ ထိုရွာ၌ အဂ္ဂဝမ္မာအဖို့ အလုပ်ကိုလည်း စတင်လုပ်ကိုင်နေရပြီ။ မေတ္တေယီ၏ ဖခင်ထံမှ မရဖူးသည့်အကူအညီမျိုးကိုပင် ယခုအခါ၌ အဘိုးအိုထံမှရနေပြီ။ မေတ္တေယီဖခင်၏တစ်ခုတည်းသော သင်ကြားချက်မှာ ဆရာသမားလုပ်သလို လိုက်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းသင်ကြားချက်အရမူ တပည့်တစ်ဦးသည် ဆရာသမားလုပ်သလို လိုက်လုပ်တတ်သည်ကား မှန်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိ၏အစွမ်းအစ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကြီးပွားတိုးတက်ခွင့်ကို ရနိုင်ဖို့ရန်မှာ လမ်းမရှိပေ။ ယခုအဘိုးအိုကမူ အကြံဉာဏ်ပေးရုံသာပေးသည်။ ပုံကြမ်းလောက်ကိုသာ ညွှန်ပြသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာသည် မိမိကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ၊ မိမိနည်း မိမိဟန်ဖြင့်သာလျှင် ရုပ်တုကို ထုလုပ်ရသည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် အလုပ်ကို စတင်လုပ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အလုပ်တွင်ကျွယ်မှုကား မရှိပေ။ ရုပ်တုပေါင်းများစွာမှာ အပြီးမသတ်ဘဲ တစ်ပိုင်းတစ်စသာရှိနေကြသည်။ အချို့မှာ လက်ကိုသာ ထုလုပ်ထားခြင်းရှိပြီး အချို့မှာမူ ခြေထောက်ပိုင်းကိုသာ ထုလုပ်ထားသည်။ ဟိုနေရာ သည်နေရာတွင် ကျောက်များကို ဖြတ်တောက်ခွဲစိတ်ထားသည်။ ပန်းပုဆရာ၊ ပန်းတမော့ဆရာ အဂ္ဂဝမ္မာသည် ကျောက်တုံးတိုင်းတွင် ရုပ်တုရုပ်လုံးတစ်စုံတစ်ခု မပီမသ မြင်နေရသည်။ စူးဆောက်၏အကူအညီဖြင့် ယင်းရုပ်တုရုပ်လုံးကို ကျောက်တုံးတစ်ခုတွင် ရှာဖွေကြည့်သည်။ ယင်းကျောက်တုံးတွင် တစ်စုံ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ခု ပေါ်လာသည့်အခါ သူ့အာရုံသည် အခြား ကျောက်တုံးတစ်ခုဆီ ရောက်သွားပြန်သည်။ ပထမအလုပ်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ထားခဲ့ပြီး ဒုတိယ အလုပ်ကို စပြန်သည်။ အလုပ်တစ်ခုကို တစ်သမတ်တည်း စူးစိုက်ပြီး လုပ်လို သည့်ဆန္ဒမရှိပေ။ စိတ်မပျံ့လွင့်အောင် ကြိုးစားပြီးထိန်းသော်လည်း ခဏသာ ခံသည်။ မကြာမီ စိတ်မတည်မငြိမ် ဖြစ်လာသည်။ ငယ်စဉ်က အထုံပါသည့် ဝါသနာကို ဖျောက်ပစ်လိုက်ဖို့ရန် မလွယ်ပေ။

အလုပ်ထိုင်လုပ်ပြီး ဖင်မှ မနွေးသေးမီ အလုပ်လုပ်ရသည်ကို ငြီးငွေ့ လာသည်။ အလုပ်ကိုထားခဲ့ပြီး စိတ်ပြေလက်ပျောက် လမ်းလျှောက်ထွက် သည်။ ကျောက်ကျင်းဆီသွားသည့်အခါ သွားသည်။ ရေအိုင်ကြီးရှိရာ သွား သည့်အခါ သွားသည်။ ဥယျာဉ်ကို နောက်ခိုင်းပြီး အဝေးတွင်ရှိသော မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည့်အခါ ကြည့်သည်။ သူ့တွင် အဖော် အပေါင်း သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေလည်းမရှိပေ။ ရွာရှိ သက်တူရွယ်တူများမှာ အားလုံးလိုလိုပင် ဓနဥယျ၏ဘက်တော်သားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူ့ကို မှု ဝိုင်းပယ်ထားကြသည်။ အပေါင်းအသင်းမလုပ်ကြပေ။ လူငယ်များက ကြဉ်ထားသည့်အတွက် လူကြီးများကို အဖော်လုပ်ရအောင်လည်း လူကြီးများ နှင့် ဘယ်လောက်အချိန်ကြာကြာ အတူတွဲနေနိုင်မည်နည်း။ ရွာသူကြီးသည် တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ထံရောက်လာတတ်သည်။ စကားစမြည်ပြောတတ်သည်။ သို့သော်လည်း လေးငါးရက်လောက်ကြာမှတစ်ခါ အနိုင်နိုင်ရောက်လာတတ် သည်။

ရွာထဲတွင် စိုပြည်စိမ်းလန်းနေသည်။ မိုးရာသီ၏ တန်ခိုးအာနိသင် ကြောင့်ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင်က သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင် ကို တစ်ကြိမ်အနိုင်တိုက်လိုက်ပြန်ပြီ။ စစ်မပြေငြိမ်းသေးပေ။ စေ့စပ် ဆွေးနွေး နေတုန်းပင် ရှိသေးသည်။ အချို့နေရာများတွင် စစ်တိုက်နေဆဲပင်ရှိသေး သည်ဟု ကြားနေရသည်။ သို့ရာတွင် စစ်၏ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကိုမူ မည်သည့်နေရာတွင်မှ မတွေ့ရတော့ပေ။ စစ်သားများလည်း အလာကျဲသွား ပြီ။ ရွာသူကြီးသည် ယင်းပြောင်းလဲနေသည့်အခြေအနေကို သံသယ မကင်း ဖြစ်နေသည်။ ရွာသူရွာသားများကမူ ပျော်ရွှင်နေကြသည်။ စိတ် စနိုးစနောင့် ဖြစ်မနေကြပေ။

mgyoe.com

mgyoe.com

အပတ်တိုင်းတွင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ အစီအစဉ်ရှိသည်။ ရေအိုင်ကြီးအနီးတွင် ကပွဲလုပ်သည့်အခါလုပ်သည်။ တောင်ကုန်းပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲတွင်လည်းကောင်း ပြဇာတ်ကသည့်အခါကသည်။ သို့မဟုတ် လျှင်လည်း ရွာသူမိန်းမပျိုများသည် သီချင်းဂီတများကို သံပြိုင်သီဆိုဖျော်ဖြေကြသည်။ လယ်ယာထဲတွင် အလုပ်လုပ်စရာ မရှိလှ၍ ထစ်ခနဲဆိုလျှင် လူစုလာသည်သာများသည်။

ယနေ့ ဓနဥ္စယ၏ဦးလေးသည် ဥယျာဉ်ထဲတွင် ရွာသူရွာသားများအား ထမင်းစားပွဲတည်ခင်းကျွေးမွေးသည်။ သူ့သမီးလက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် တည်ခင်းကျွေးမွေးသည့် ထမင်းစားပွဲဖြစ်သည်။ ရွာသူကြီး၏ ညီဖြစ်သည့်အတွက် ရွာတွင် သူ၏ဩဇာအရှိန်အဝါကလည်း မသေးပေ။ ရွာမှာ ဗြာဟ္မဏလူမျိုးတို့၏ရွာဖြစ်သည်။ ရွာသူရွာသားများကလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဆက်စပ်နေကြသည်ဖြစ်၍ ရွာသူရွာသားများကို အားလုံးထမင်းစားပွဲဖိတ်ကြားထားသည်။ ထိုအဘိုးအို ဆရာကြီးနှင့် အဂ္ဂိဝမ္မာတို့ကိုလည်း ဖိတ်ထားသည်။

အနီးအနားရွာမှ သီချင်းသည်နှင့် ကချေသည်များကိုလည်း ထိုပွဲအတွက် ငှားရမ်းခေါ်ငင်ထားသည်။ ရွာခံ မိန်းမပျိုများလည်း ပွဲသဘင်၌ စုဝေးရောက်ရှိနေကြသည်။ အနီးအနားရွာများမှ ရွာသူရွာသားများလည်း ထိုပွဲသဘင်သို့ လာရောက်ကြသည်။ ယင်းပွဲသဘင်သည် ရွာ၏အထူးအရေးပါသည့် ပွဲတစ်ခုဖြစ်၍ အထူးပင်စည်ကားသည်။ ရွာသူကြီးသည် သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်ရှိ ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ သူ့ညီလည်း သူနှင့်အတူ ရှိနေသည်။ သူ့ညီသည်အရွယ်ကောင်းစဉ်က သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်၏လက်အောက်ဘုရင်ခံတစ်ဦး၏နန်းတော်၌ ပုရောဟိတ်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်ဟု သိရသည်။

ထိုစဉ်က သူကြီးညီသည် ပစ္စည်းဥစ္စာအမြောက်အမြား စုဆောင်းမိသည်။ ထို့နောက် သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်ခေတ် မှိန်လာသည်။ သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်သည် တစ်မြို့တစ်ရွာ တစ်ထီးတစ်နန်းတွင် စိတ်ချလက်ချ မနေနိုင်တော့ပေ။ ရုဒ္ဒဒမနဘုရင်စစ်တပ်၏ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို နေ့ရှိသမျှ တွန်းလှန်ခုခံနေရရှာသည်။ ရွာသူကြီး၏ ညီဖြစ်သူလည်း

mgyoe.com

mgyoe.com
ဘုရင့်နန်းတော်၌ ဆက်လက်မနေတော့ဘဲ ပုရောဟိတ်ရာထူးကို စွန့်လျက် ကိုယ့်ရွာကိုယ်ပြန်လာပြီး အခြေစိုက်နေသည်။ သူ့တွင် မြေယာ အမြောက် အမြားရှိသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အင်တိုက်အားတိုက် လုပ်ကိုင်နေသူ ဖြစ်သည်။

အင်္ဂုလိမာလကို ရွာသူကြီး၏အနီးတွင် နေရာပေးထားသည်။ ဓနဥယ လည်း ထိုနေရာ၌ပင် ရပ်နေသည်။ အင်္ဂုလိမာလ ထိုရွာသို့ရောက်လာသည်မှာ နေ့ရက်များစွာ ကြာသွားပြီ။ ရွာသူရွာသား အားလုံးလိုလိုပင် သူ့ကိုသိကြ သည်။ သူကမူ ရွာသူရွာသားများထဲက သိသူနည်းသည်။ ရွာမှာနေရင်း နေရင်းနှင့် ရွာသူကြီးအပေါ် ကြည်ညိုလေးစားသည့်စိတ် တိုးတက်ကြီးထွား လာသည်။ ရွာသူကြီး၏သိက္ခာသမာဓိသည် သူ့ပေါ်တွင် ဩဇာအရှိန်အဝါ လွှမ်းမိုးနေသည်။ ရွာသူကြီးသည် သူ့အတွက် နတ်ဒေဝတာနှင့် မခြားပေ။ နတ်ဒေဝတာကို အဝေးမှသာ ပူဇော်ဦးတိုက်ရသည်။ အနီးသို့ရောက်လာ သောအခါ မဝံ့မရဲဖြစ်နေတတ်သည်။ ဓနဥယတို့ ရန်ငြိုးထားခြင်းသည်လည်း သူ့အတွက် ကောင်းကျိုးမဖြစ်နိုင်ဟု တွက်ထားသည်။

အင်္ဂုလိမာလသည် ရွာသူကြီးအနား သွားထိုင်သည်။ အင်္ဂုလိမာလ သူ့ဖခင် အနားလာထိုင်သည်ကို တွေ့ရသည့်အခါ ဓနဥယသည် တစ်နေရာ ရှောင် ထွက်သွားသည်။ ရွာသူကြီးက မေးလိုက်သည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ သား အလုပ်လုပ်တာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်"

"တော်တော်ပြီးပြီလား"

အင်္ဂုလိမာလသည် ဦးခေါင်းငုံ့ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကိုပွတ်နေသည်။ ရွာသူ ကြီးက ပြောပြန်၏။

"လူတွေမှာ အကျင့်တစ်ခုရှိတယ်။ ကိုယ့်မှာလုပ်စရာတွေအများကြီး ရှိနေရင် အလုပ်လုပ်လို့ သိပ်မပြီးတော့ဘူး။ အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းက သူ့ကိုဆွဲဆောင်ပေမဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကတော့ သူ့ကို အာရုံစူးစိုက်လာအောင် မတတ်နိုင်ဘူး။ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်လာရင် ဇွဲရှိဖို့၊ သမာဓိရှိဖို့ အင်မတန် လိုတယ်။ အနုပညာလောက်ရှိဇွဲရှိဖို့၊ သမာဓိရှိဖို့ဆိုတာ တခြား ဘယ်အရာမှ မရှိဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား သား၊ ဘယ်လို သဘောရသလဲ"
mgyoe.com

mgyoe.com

ရှာသူကြီးသည် အဂ္ဂဝမ္မာကျောကိုသပ်ပြီး မေးလိုက်သည်။

အဂ္ဂဝမ္မာသည် ရှက်ရွံ့သဖြင့် နှုတ်ပိတ်နေသည်။ နှုတ်ပိတ်မနေ၍ ကော ဘာပြန်ပြောမည်နည်း။ ရှာသူကြီးက အမှန်တရားကို ပြောပြနေသည် မဟုတ်လား။

"ဒီလိုဆိုရင် အတော်တော့ လုပ်လို့ပြီးရောပေါ့" ရှာသူကြီးက ပြုံးပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

အဂ္ဂဝမ္မာကလည်း ပြုံးနေသည်။

"ဟုတ်တာပေါ့၊ စတာတွေကတော့ အတော်ပဲ စပြီးပြီဆိုပါတော့။ ရုပ်တုဆိုတာ ခုထလုပ် ခုပြီးတာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ။ စလုပ်တယ်ဆိုရင် အပြီး တော့ မသတ်ဘဲနေမှာမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား သား"

အဂ္ဂဝမ္မာ ဘာမှပြန်မပြောပေ။ နှုတ်ပိတ်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့ကိုဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ချင်နေသည်ဟု ထင်နေသည်။ သက်ပြင်းကိုသာ အရှည်ကြီး ချချနေသည်။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အနုပညာသည်တွေဆိုတာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တူကြ တာမဟုတ်ဘူး။ တချို့က အလုပ်တစ်ခုကို အစသတ်ပြီးမှ နောက်တစ်ခုကို ကိုင်တယ်။ တချို့ကတော့ တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ အလုပ်တွေ အများကြီးလုပ်တယ်။ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်မူနဲ့ လုပ်ကြတာချည်းပါပဲ"

အဘိုးအိုသည် အဂ္ဂဝမ္မာကို ကြည့်နေသည်။ အဂ္ဂဝမ္မာက ခပ်လှမ်း လှမ်းတွင်ရှိသည့် မိန်းမပျိုတစ်သိုက်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ မိန်းမပျိုများ သည် ကဖို့အတွက် ခြေထောက်တွင် ခြေချင်းဝတ်ဆင်နေကြသည်။

"လူငယ်လူရွယ် မဟုတ်လား။ အဆင်မပြေမှာတော့ ပူစရာရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခုခေတ် လူငယ်လူရွယ်တွေဟာ ဒီလိုချည်းပါပဲ" ရှာသူကြီးက ပြောလိုက်သည်။

ရှာသူကြီးသည် စကားကိုအပြီးသတ်လိုပုံ မရသေးပေ။ သို့ရာတွင် ထိုအတောအတွင်းမှာပင် ဗုံတီးသံ စကြားလာရသည်။ သီချင်းသည်များက လည်း သီချင်းစတင်သီဆိုကြသည်။ ကချေသည်များကလည်း အက စကြ သည်။ ယင်းကဲ့သို့သော ပွဲလမ်းသဘင်များ၌ ရှာသူရှာသားများသည် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး အဆင့်အတန်းခွဲခြားမှုမရှိဘဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြသည်။ မိန်းမ

mgyoe.com

mgyoe.com

ယောက်ျားအားလုံးပင် သူ့ထက်ငါ ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

လုလင်များသည် လုံမပျိုများ၏လက်ကိုကိုင်ပြီး ကကြသည်။ သစ်ပင်အောက်တွင် လုလင်နှင့်လုံမပျိုများသည် အစုလိုက်အပြုံလိုက် ကနေကြသည်။ ဓနဥ္စယလည်း တစ်ခါတုန်းက ဤဥယျာဉ်ထဲတွင် ချစ်တင်းနှီးနှောခဲ့သည့် မိန်းမပျိုနှင့်အတူတွဲပြီး ကနေသည်။ နေရာကွယ်နေသည့်အတွက် သူ့ဖခင်ကမူ သူတို့အတွဲကို လှမ်းမမြင်ရပေ။ အဂ္ဂိဝမ္မာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်လာ၍ ထပြီး နောက်ဘက်တွင်ရပ်နေသည်။ အနီး၌ပင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေကြသည်။ အနံ့တသင်းသင်းထွက်နေသည်။ အစားအသောက် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေသည့် နေရာဘက် ထွက်သွားမည်လုပ်စဉ် ဆိုင်းသံဗုံသံ ဆူညံလာပြန်သည်။ လုလင်ပျိုလုံမပျိုအတွဲများသည် ဝိုင်းပတ်ပြီး ကနေကြသည်။

ဓနဥ္စယသည် ထိုမိန်းမပျိုနှင့် တွဲကရင်း ရွာသူကြီး၏ရှေ့မှဖြတ်သွားသည်။ ရွာသူကြီးက သူ့သားနှင့်ထိုမိန်းမပျို တွဲကသည်ကို မြင်သွားသည်။ ပြုံးရွှင်နေသော သူ၏မျက်နှာသည် ရုတ်ခြည်းတင်းမာသွားသည်။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်း မျက်နှာထားပြင်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ခု မနှစ်မြို့သည့်အရာကို တွေ့မြင်သွားသည်ဖြစ်၍ ဒေါသထွက်သွားပြီး ချက်ချင်း သူ့ဒေါသကိုပြန်ပြီးဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်လိုက်သည်နှင့်တူသည်။ သူ့သားနှင့် ထိုမိန်းမပျို တွဲကသည့်အတွက် ရွာသူကြီးစိတ်ဆိုးသည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို အဂ္ဂိဝမ္မာ ရိပ်မိလိုက်သည်။ အထူးအားဖြင့် မိမိညီ၏သမီး မင်္ဂလာလက်ထပ်အခမ်းအနား၌ ထိုကဲ့သို့လုပ်ရမလားဆိုပြီး ဒေါပွနေပုံရသည်။

အဆိုနှင့်အကများ အရှိန်တက်နေကြသည်။ သူတို့တစ်တွေ၏ဝိုင်းထဲတွင် အဂ္ဂိဝမ္မာပါဝင်ဖို့ မလွယ်ပေ။ ဓနဥ္စယရှိနေသည့် အတွက်ကြောင့်လည်း သူနှင့် မည်သူမျှ တွဲကဖွယ်မှာမဟုတ်ပေ။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ပျော်ကြ ကကြသည်ကို အဂ္ဂိဝမ္မာ ဆက်မကြည့်ချင်တော့ပေ။ ရွာသူကြီးနှင့် အဘိုးအိုဆရာကြီး မမြင်အောင် အသာကွယ်ပြီး ဥယျာဉ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ ထို့နောက် ရေအိုင်ကြီးကိုဖြတ်လျက် ကျောက်ကျင်းကြီးရှိရာသို့ သွားသည်။ ကျောက်ကျင်းကြီးတွင် ကျီးနှင့်ဖုတ်ဖုတ်ဖြစ်နေသည်။ အားလုံးပင် ဥယျာဉ်ထဲတွင် စုနေကြသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ကျောက်တုံးပေါ်၌ ထိုင်ချလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyee.com

ခပ်လှမ်းလှမ်း လယ်ကန်သင်းရိုးပေါ်မှ လူတစ်ယောက်ကို အတင်းအဓမ္မဆွဲခေါ်လာသည်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ သူ၏ရှေ့မှစစ်သားနှစ်ယောက် နောက်မှစစ်သားနှစ်ယောက် ညှပ်ပါလာသည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ဘယ်သူတွေများပါလိမ့်ဟု စုံစမ်းလိုသည့်စိတ်ပေါ်လာသည်။ ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းပင် လှမ်းလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် စစ်သားများကိုယ်တိုင် ကျောက်ကျင်းဘက်လျှောက်လာကြသည်။ သူတို့လည်း ကျောက်ကျင်းနားတွင် ခေတ္တနားလိုကြဟန်တူသည်။ ကျောက်တုံးပေါ် လာထိုင်ကြသည်။ ကျောက်တုံး၏ နောက်ဘက်တွင် သစ်ပင်တစ်ပင်ရှိသည်။ သစ်ပင်၏အရိပ်သည် ကျောက်တုံးပေါ် ထိုးနေသည်။

စစ်သားများ ခေါ်ဆောင်လာသူကို တွေ့ရသည့်အခါ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်နှင့် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား မေတ္တေယျ၏ ဖခင်ဖြစ်သည်။ အဂ္ဂိဝမ္မာသည် ပထမတွင်ရှောင်ထွက်သွားလိုသည့်ဆန္ဒ ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် စူးစမ်းထောက်လှမ်းလိုသည့်စိတ်က သူ့ကို ထိုနေရာမှ ရွေ့လျားခွင့်မပေးပေ။ ဆုံပဲဆုံလွန်းတော့သည်။

"ခင်ဗျားတို့ သူ့ကို ဘယ်ခေါ်သွားမလို့လဲ" အဂ္ဂိဝမ္မာက မေးကြည့်လိုက်သည်။

"ဓညကဋကကို"

"ဒီလမ်းက ဘာဖြစ်လို့ခေါ်လာတာလဲ"

"သူက ဒီလမ်းက လာချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ရိုးရိုးလမ်းမှာ သူနဲ့ သိကျွမ်းတဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတယ်။ သူ့ကို အခုလို အတင်းအဓမ္မ ခေါ်ဆောင်လာတာတွေ့ရရင် သူနဲ့ သိကျွမ်းတဲ့လူတွေ ဆူဆူပူပူလုပ်မှာ စိုးရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီတောလမ်းက ခေါ်လာခဲ့တာ" စစ်သားက ပြန်ဖြေသည်။

"သူက ဘယ်သူလဲ"

အဂ္ဂိဝမ္မာက မေးလိုက်ပြန်သည်။ သူ့ဆရာသည် သူ့ကို ရုတ်တရက် မျက်လုံးပြူးကြည့်သည်။ သူ့ကိုခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ဦးခေါင်းငုံ့သွားသည်။

"သူလား၊ နာသိကမြို့က နာမည်ကျော် အနုပညာရှင်ပေါ့။ သူ့ကို

mgyee.com

mgyoe.com
ခေညကငှက ခေါ်လာခဲ့ရမယ်လို့ ဘုရင်က အမိန့်ထုတ်ထားတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ရှဒ္ဒဒမနဘုရင်က သူ့နန်းတော်ကို မွမ်းမံလိုတဲ့ဆန္ဒရှိနေတယ်။ သူ့နန်းတော်ကို သာတဝါဟနမင်းဆက်ဘုရင်တွေရဲ့ နန်းတော်ထက် မယုတ်လျော့အောင် ဆောက်လုပ်မွမ်းမံလိုတဲ့ ဆန္ဒရှိနေတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က အသာတကြည်လိုက်ဖို့ ငြင်းဆန်နေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့ အတင်းအဓမ္မဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာတာ"

"သူက ဘာဖြစ်လို့ မလိုက်ချင်ရတာလဲ"

"မိတ်ဆွေကလည်း အ,ရန်ကော၊ သူက သမီးဖခင်၊ သူ့သမီးက အချိန်တန်အရွယ်ရောက်နေပြီ။ ခေညကငှက လိုက်သွားရရင် သူ့သမီး လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးကို ဘယ်လိုစီမံခန့်ခွဲမလဲ။ မိတ်ဆွေကော လက်ထပ်ပြီးပြီလား"

"ဟင့်အင်း"

"စစ်ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာတော့ လက်မထပ်ဘဲနေတာပဲ ကောင်းတယ်"

စစ်သားသည် ပြောရင်း ပြောရင်း လည်ချောင်းတစ်ဆို့လာသည်။ သူ့မျက်လုံးထဲက မျက်ရည်နှစ်ပေါက်စီးကျလာသည်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားပြီးခါစ စစ်သားဖြစ်ဟန်တူသည်။

"ကဲ . . . သွားကြစို့"

ထိုစစ်သားက ကျန်စစ်သားများအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ထိုစစ်သားသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပုံရသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် ယခင်အတိုင်း ပင် ကန်သင်းရိုးပေါ်မှ လျှောက်သွားကြသည်။

အဂ္ဂိဝမ္မာသည် သူတို့ကို မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်နေသည်။ မျက်စိအောက်မှ ကွယ်ပျောက်မသွားမချင်း ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ရပ်ပြီး ကြည့်နေသည်။

■

mgyoe.com